ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 57 | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1947

ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

«Καθὼς ἡ μέλισσα ἀποταμιεύει τὸ μέλι της διὰ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν δὲν εὑρίσκει τροφήν, οὕτω καὶ ὁ δημοδιδάσκαλος καὶ γενικώτερα ὁ δημόσιος ὑπάλληλος παρὰ τὸ γλίσχρον τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον λαμβάνει, ὅταν εὑρίσκηται ἐν ὑπηρεσίᾳ καταθέτει μέρος τούτου εἰς τὰ ἀσφαλιστικά του Ταμεῖα διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του.

Ὅταν ρικνὸς καὶ κηφὸς ἀπὸ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ βαθυτέρας τὰς ρυτίδας καὶ μεγαλυτέραν τὴν κηφότητα, ἐκ τῆς πολυετοῦς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐργασίας του θὰ ἀποσυρθῇ τοῦ ἔργου διὰ τὸ ὁποῖον ἠνάλωσε τὰ περισσότερα καὶ καλλίτερα ἔτη τῆς ζωῆς του οὗτος, ὡς μόνη παρηγορία, ὡς μόνη ἐλπὶς τοῦ ἀπομένουν τὰ Ἀσφαλιστικά του ταμεῖα.

Αἱ πολυετεῖς αἱματηραί του οἰκονομίαι κατατιθέμεναι εἰς τὰ ἀσφαλιστικά του ταμεῖα τοῦ ἐξησφάλιζον μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ παρελθὸν τὸν πόρον τῆς περαιτέρω ζωῆς του. Δὲν ἦσαν βεβαίως ἀρκεταὶ διὰ νὰ τοῦ χαρίσουν τὴν ἄνεσιν, τὴν ὁποίαν δικαιοῦται καὶ νὰ λύσουν ὅλα τὰ οἰκονομικά του προβλήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπόμενον εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην νὰ εἶναι πολλὰ λόγῳ τῶν δημιουργηθεισῶν οἰκογενειακῶν του ὑποχρεώσεων. Ἦσαν ὅμως τόσαι, ὥστε νὰ μὴ ἀποθνήσκῃ τῆς πείνης αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του.

Τὴν ἐλπίδα ὅμως ταύτην τοῦ ὑπαλλήλου ἦλθε κατὰ καιροὺς νὰ καταστρέψῃ τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἔθεσε χεῖρα βέβηλον ὑπὸ διαφόρους τρόπους καὶ προφάσεις ἐπὶ τῶν ἀποθεμάτων τοῦ ἱδρῶτος του.

Σήμερον ἀκόμη ἡ πολιτεία διαλύει τὴν συμφωνίαν τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει καὶ ἀναιρεῖ τὴν ὑπόσχεσίν του περὶ χρηματοδοτήσεως τῶν ταμείων τούτων. Καὶ δὲν ἀρκεῖται εἰς αὐτὸ μόνον, ἀλλ' ἀρνεῖται καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλ ν νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσοστὸν τῆς καταβολῆς του εἰς τὰ Ταμεῖα αὐτά, μὲ τὸ πρόσχημα, ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὸς ὁ μισθός του.

Ἐνδιαφέρεται δηθεν διὰ τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπάλληλον καὶ ἐγκαταλείπει τοῦτον ἐξερχόμενον τῆς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς δρόμους νὰ σύρῃ μὲ κόπον τὸ βάρος τῆς δυστυχίας του, νὰ προκαλῇ τὰ σχόλια καὶ νὰ γίνηται ὁ καταγέλαστος τῆς κοινωνίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἰργάσθη καὶ προσέφερεν ὅτι πολυτιμώτερον καὶ καλλίτερον εἶχε.

Ὁποία ἀναλγησία, ἀχαριστία καὶ ἀγνωμοσύνη!

" Ἀφ' οὗ τὸ Κράτος ἀφαιρεῖ τὴν ἱκμάδα πάσης ζωτικότητος τοῦ ὑπαλλήλου του, τὸν παραπετᾷ, ὅταν παύῃ νὰ εἶναι ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν καὶ ἀλαζονικὸν διέρχεται ἐμπρός του στηριζόμενον εἰς τὴν δυναμικότητα μιᾶς νέας γενεᾶς, τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς θὰ καταντήσῃ καὶ ταύτην εἰς ἣν κατάστασιν καὶ τὴν ἀπελθοῦσαν.

Ὁπόσον εὐτυχέστεροι εἶναι οἱ γέροντες εἰς μερικὰς ἀγρίας φυλάς, εἰς ἃς, ὅταν καθίστανται ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, τρώγονται ἀπὸ τὰ τέκνα των! "

Τὸ μαρτύριον ἐκείνων διαρκεῖ μερικὰς στιγμὰς μόνον, ἐν ᾧ ἐδῶ εἰς τὸν πεπολιτισμένον λεγόμενον κόσμον τὸ μαρτύριον διαρκεῖ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔξοδόν των. "

Ἀλλ' ἂν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀποτελοῦν βάρος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὴν ἰσοσκέλισιν, τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρεται ἡ πολιτεία πολὺ εὔκολα λησμονεῖ ὅτι οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐμεγάλυναν ἄλλοτε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔφεραν τὰ σύνορά της ἀπὸ τὴν Μελούναν εἰς τὸν Ἕβρον καὶ ἀπὸ τὸ Τέναρον εἰς τὴν Δωδεκάνησον.

" Ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ Προϋπολογισμοῦ! Ἰδοὺ τὸ φάσμα. Ἀποτελεῖ τὸν κακὸν δαίμονα καὶ τὴν δικαιολογίαν πάσης περικοπῆς μισθοῦ καὶ ἐλαττώσεως τῶν πόρων τῶν ταμείων.

Καὶ ὅμως εἶναι ἕνας ὅρος ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει κατὰ τὸν ἐνδεικτικώτερον τρόπον τὴν ἔννοιαν τῆς ἀδικίας.

Εἰσφέρουν οἱ βιοπαλαισταί, ἀγρόται, ὑπάλληλοι, μικροεπιχειρηματίαι καὶ ἐξοδεύουν οἱ μεγαλοκαρχαρίαι οἱ ὁποῖοι ὑπὸ διάφορα προοχήματα ἀποστραγγίζουν τὸν τίμιον ἱδρῶτα τοῦ ἐργαζομένου, διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐνισχύσεως τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων. Οἱ ἴδιοι τοῦ ἀπομυζοῦν τὸ αἷμα διὰ τῆς καταναλώσεως τοῦ εἴδους, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησαν μὲ τὰς οἰκονομίας τοῦ πτωχοῦ λαοῦ.

Καὶ αὐτὸ λέγεται κοινωνικὴ δικαιοσύνη! "

Ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς λοιπὸν ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας, ὅτι ἡ ὑπομονὴ τοῦ λαοῦ ἔχει τὰ ὅριά της; Εἰς τὴν ὕπαιθρον σφάζεται ὁ δύσμοιρος αὐτὸς Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ τοὺς ἀναρχικούς. Τὴν ἄμυναν τοῦ Κράτους τὴν ἔχει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς χεῖράς του ὁ ἐργαζόμενος, ὁ πτωχὸς Ἑλληνικὸς λαός. Μὲ τὸ χρῆμά του καλύπτει τὰ ἔξοδα τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τύπον ἐμμέσου ἢ ἀμέσου φορολογίας.

Καὶ οἱ μεγαλοεπιχειρηματίαι καὶ ἰθύνοντες; Ἔχουν τὰ παιδιά των εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μετατρέπουν τὸ χρῆμά των εἰς χρυσόν. Ἐπιδεικνύουν τὸν πλοῦτον των κατὰ τρόπον ἐπονείδιστον. Καὶ ἔχουν τὰ διαβατήρια ἕτοιμα διὰ νὰ ἀποδράσουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εὐθὺς ὡς ἀντιληφθοῦν καὶ τὸν ἐλάχιστον κίνδυνον.

Πρὸ παντὸς ὅμως νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ Προϋπολογισμοῦ!

Καὶ οἱ μισθοί, αἱ συντάξεις τὸ ψωμὶ τῶν Δ. Υ. περικόπτονται διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Καὶ βέβαια εἰς πᾶν κράτος ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχει μεγάλην ἀξίαν. Τὸ βάρος ὅμως τῶν ἀναγκῶν τοῦ κράτους δὲν πρέπει νὰ φέρουν μόνοι οἱ ἀδύνατοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοὺς ὁποίους ἔχει εἰς τὸ χέρι κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον τοῦτο. Ἀλλὰ . . . Ἀλλὰ ὅλοι ὅσοι ζοῦν, ἀναπνέουν καὶ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μας. Καὶ ἕκαστος ἀναλόγως τῶν ἐσόδων του. Πάντα τὰ ἀγαθὰ θὰ τὰ καρποῦνται ἐπὶ ἴσοις ὅροις ὅλοι καὶ πάντα τὰ βάρη ἐπίσης θὰ τὰ βαστάζουν ἐξ ἴσου ὅλοι.

Ἐὰν ἡ κυβέρνησις στρέψῃ τὰς προσπαθείας της πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, τότε καὶ ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ Προϋπολογισμοῦ θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἀνταρσία θὰ παταχθῇ καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια θὰ λείψῃ καὶ ἡ εὐημερία θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ οἱ μισθοὶ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων θὰ ἔχουν ἀγοραστικὴν ἀξίαν καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα θὰ χρηματοδοτηθοῦν καὶ τὸ ζήτημα τῶν συντάξεων θὰ ρυμισθῇ ἀμέσως κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν συνταξιούχων.

Πᾶσα ἀδικία γεννᾷ ἁμαρτίαν.

Ἡ παράτασις τῆς ἀδικίας ἐγκυμονεῖ ὄλεθρον.

Ὁ ὄλεθρος δύναται νὰ προληφθῇ ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσωμεν.

Ἡμεῖς ἀγρυπνοῦμεν καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις διὰ νὰ ὁδηγηθῶμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ ἀποφύγωμεν τὸν ὄλεθρον ἔστω καὶ ἂν πρόκηται νὰ πέσωμεν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ ἐπίσης τὸ καθῆκόν της μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα, διότι τὰ μέλη της διαπνέονται ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς μὲ ἡμᾶς πόθους καὶ τὸ ὄνειρόν των εἶναι νὰ ἴδουν τὴν χώραν γαληνεμένην, εὐνομουμένην καὶ εὐημεροῦσαν.

Ἡ γαλήνη, ἡ εὐημερία, ἡ πρόοδος κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς κρατικῆς μηχανῆς ὄργανα, τῆς ὁποίας εἶναι οἱ Δ. Υ. Ἐὰν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος δὲν πένεται. Ἐὰν ὁ δημόσιος ὑπάλληλος δὲν ἀδικεῖται. Ἐὰν τὰ ἀσφαλιστικά του ταμεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει πᾶσαν ἐλπίδα ἐνισχυθοῦν οἰκονομικῶς. Τότε ὁ ζῆλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς θὰ διακρίνουν τὸν δημόσιον ὑπάλληλον, ὁπότε τὸ σκάφος τῆς πολιτείας θὰ ἐπανεύρῃ τὸν ὀρθὸν δρόμον πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(1)

Ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΙ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Προκειμένου νὰ γράψω τὸ ἡμερολόγιο αὐτό, ἐὰν ἔχω σκοπὸ νὰ περιγράψω τὴν ἰδιωτική μου ζωή, ἢ τὴ κοινωνική μου δράση, γιατὶ στὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἔχω νὰ παρουσιάσω τίποτε τὸ ἐξαιρετικό.

Πρόκειται ἁπλῶς γιὰ τὶς ἐντυπώσεις καὶ τὰ συμπεράσματα ποὺ μοῦ προέκυψαν ἀπὸ τριάντα πέντε χρόνια διδασκαλική ὑπηρεσία σὲ διάφορες πόλεις καὶ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος, σχετικὰ μὲ τὰ ἑκάστοτε παιδαγωγικὰ συστήματα, τὴ γλῶσσα καὶ τὰ νομοθετήματα ἑκάστης ἐποχῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ καταφανοῦν οἱ ἐλλείψεις καὶ τὰ σαθρὰ μέσα, ποὺ πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν γιὰ νὰ μπορέσουμέ νὰ ποῦμε πὼς ἔχομε συγχρονισθῆ στὴ καθόλου παιδαγωγικὴ κίνηση.— Στὸν ἰσχυρισμὸ ποὺ θὰ μοῦ προέβαλε ἴσως ὁ ἀναγνώστης, πὼς ὅλα αὐτὰ εἶναι ἔργα ἀνωτέρων παιδαγωγῶν καὶ νομοθετῶν, ἀπαντῶ, ὅτι ἔχω τὴν ἀντίληψη πὼς ὅπως ὅλες οἱ ἐπιστῆμες ἀπὸ τὴν πράξη φθάνουν στὴ θεωρία, ἔτσι καὶ ἡ παιδαγωγικὴ ἔπρεπε νὰ κάνει, καὶ πολὺ περισσότερο, γιατὶ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους παράγοντες ποὺ πρέπει νὰ ρυθμίζουν τὴν ἐργασία τους σύμφωνα μὲ τὸ σύγχρονο πολιτισμό. Ἀναγνωρίζω πὼς ἕνας κοῦκος δὲν φέρνει τὴν ἄνοιξη, καὶ πὼς ἀπέναντι τῶν χιλιάδων ἐργατῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἡ μικρή μου προσπάθεια δὲν προσφέρει παρὰ ἕνα ἐλάχιστο λιθαράκι γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση τέτοιου κτιρίου.

Γιὰ μένα ἀρκετὴ ἱκανοποίηση θὰ ἦτο ἂν ἡ προσθάθειά μου αὐτὴ ἐγενόταν ἀφορμὴ νὰ μὲ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι θὰ καταλήξουν ἴσως εἰς περισσότερα καὶ σοφώτερα συμπεράσματα, πάνω στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ βασισθεῖ τὸ ἐκπαιδευτικό μας σύστημα.

Ὕψος Κερκύρας τῇ 15 Ἰουλίου 1947

Ἰωάνν. Λάσκαρις

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Κατὰ τὸ ἔτος 1900 τὸ μῆνα Ἰούνιο πῆρα τὸ πτυχίο μου ἀπὸ τὸ Διδασκαλεῖο Ἑπτανήσου. Ἤμουν τότε ἡλικίας 19 ἐτῶν. Διωρίστηκα τὸν ἴδιο χρόνο καὶ ὑπηρέτησα μέχρι τὸ 1935 σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὅπου κατὰ τὸν Ὅμηρο «πολλῶν ἀνδρῶν εἶδον ἄστεα καὶ νόον ἔγνων».—Ἐπῆρα τὸν βαθμὸν τοῦ πρωτοβαθμίου καὶ ἤμουν γεμᾶτος ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀγάπη γιὰ τὸ ἔργο μου τὰ ὁποῖα μοῦ ἐνέπνευσαν τόσο ὁ ἀείμνηστος Διευθυντὴς Μ. Σακελλαρόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἕδρας μᾶς συγκινοῦσε μέχρι δακρύων ὁμιλῶν γιὰ τὸ προορισμὸ τοῦ δασκάλου καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸ παιδί, ὅσο καὶ οἱ ἀνείμνηστοι καθηγηταί, τῶν Ἑλληνικῶν ὁ Σ. Ἀρβανιτάκης καὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν ὁ Σ. Μαρῖνος πρότυπο καὶ οἱ δύο ἀληθινοῦ καθηγητοῦ καὶ ἠθικοῦ χαρακτῆρος. Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον τοῦ ἰδίου ἔτους ἔλαβα τὸ διορισμό μου γιὰ τὸ Γαλάρο τῆς Ζακύνθου ὅπου καὶ ἐπῆγα μὲ τὸ ἀτμόπλοιο Ἀθηνᾶ τοῦ Τζὼν ποὺ ἐκτελοῦσε τότε αὐτὴ τὴν συγκοινωνία.

Ἀλησμόνητος ἔμεινε σὲ μένα ἡ ἐντύπωση ὅταν μὲ ἕνα μόνιππο ἀμάξι διέτρεχα τὸ καταπράσινο κάμπο τῆς ὡραίας Ζακύνθου γιὰ νὰ φτάσω ἔπειτα ἀπὸ 11)2 ὥρα στὸ Γαλάρο ποὺ κεῖται στοὺς πρόποδες τοῦ Βραχιῶνα καὶ δεσπόζει τῆς καταπράσινης πεδιάδας μὲ ἀπερίγραπτο θέα. Οἱ κάτοικοι μόλις ἔμαθαν τὴν ἄφιξή μου μὲ ὑπεδέχθησαν μὲ μεγάλη καλωσύνη καὶ φιλοξενία καὶ μάλιστα ὁ μακαρίτης ἰατρὸς καὶ ἀλησμόνητος φίλος Διονύσιος Μυλωνᾶς βουλευτὴς Ζακύνθου καὶ κάτοικος τοῦ χωριοῦ Γαλάρου.

Στὴ περίπτωση αὐτὴ θὰ ἦταν παράλειψη μεγάλη ἐὰν ἀπέφευγα νὰ προστέσω λίγα λόγια χαρακτηριστικὰ τοῦ Ζακυνθινοῦ λαοῦ. Κόσμος ἐξαιρετικὰ ἐργατικὸς καὶ νοικοκυρεμένος, καθαρός, φιλόξενος ὅσο σὲ κανένα ἴσως ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος. Θρησκευτικὸς μὲ ἱεροτελεστίες καὶ πανηγύρια μεγαλοπρεπῆ, ἀλλὰ δυστυχῶς ὀξύθυμος περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐπαρχία, ἴσως ἕνεκα τοῦ μεσημβρινοῦ κλίματος. Διὰ τὴν παραμικρὴ ἀφορμὴ γίνεται φόνος καὶ ἐπειδὴ ἰσχύει καὶ ἐδῶ ἡ βεντέτα ὅλοι οἱ κάτοικοι ὁπλοφοροῦν καὶ ὅταν ἀκόμη πηγαίνουν στὴ πόλη γιὰ δουλιά τους ἔχουν τὸ δίκανο κρεμασμένο ἀπὸ τὸν ὦμό τους. Καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀκόμη ἀκολουθῶντας τὸ παράδειγμα τῶν γονέων κατασκευάζουν σουβλιὰ ἀπὸ σῦρμα καὶ πολλὲς φορὲς παρουσιάστηκαν καὶ θύματα αὐτῆς τῆς συνήθειας.

Ἀλλ' ἂς ἔλθουμε στὸ κύριο θέμα μας.

Ἦρθε τέλος πάντων ἡ μέρα ποὺ ἄνοιξα τὸ σχολειό μου. Μεγάλη ἡ συγκίνηση μου, ἀλλὰ καὶ φουσκωμένος σὰν ἰντιᾶνος καὶ μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴ κομπορημοσύνη ἑνὸς Ναπολέοντος ἄρχισα νὰ ἐφαρμόζω ὅ,τι ἔμαθα στὸ Διδασκαλεῖο.

Τὰ στάδια τοῦ Ἐρβάρτου—μηχανισμός, γραμματικὴ καθαρεύουσα, ἀποσιήθιση, βερμπαλισμός. Δὲν πέρασαν λίγοι μῆνες καὶ μιὰ μεγάλη ἀπογοήτευση μὲ κατέλαβε γιὰ τὴν ἐργασία μου. Σὰν τὸ πρωτόπειρο πλοίαρχο ποὺ πρώτη φορὰ σὲ ἀνοικτὴ θάλασσα ἀντικρύζει τὴ τρικυμία ἔβλεπα καὶ ἐγὼ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας μου ὅλως ἐνάντια στὶς προσδοκίες ποὺ εἶχα σὰν ἄρχισα τὴ διδασκαλία μου. Ἐφαρμόζοντας τὰ τυπικὰ στάδια σὲ ὅλα τὰ μαθήματα καὶ σ' αὐτὴ τὴ καλλιγραφία ἀκόμα ἀπεφάσισα κάποτε νὰ ἰδῶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κόπων μου μὲ στοιχειώδεις ἐκθέσεις τὶς ὁποῖες ἔδωκα στὴ μεγαλύτερη τάξη ποὺ ἦταν τότε ἡ τετάρτη.

Εἶχα πάντα τὴ πεποίθηση, καὶ τὴν ἔχω ἀκόμα. Πὼς ὅλη ἡ μόρφωση τοῦ μαθητοῦ ὄχι μονάχα τοῦ δημοτικοῦ σχολειοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ Γυμνασίου ἀκόμα εἶναι ἡ ἔκθεση ἰδεῶν. Ἡ περιγραφὴ ἑνὸς ἀντικειμένου, ἑνὸς μύθου, ἑνὸς γεγονότος μιᾶς ἐπιστολῆς κ.λ.π. εἶναι ὁ καθρέπτης μέσα στὸ ὁποῖο φαίνεται ἡ ἀξία τοῦ μαθητοῦ.

Ἔδωκα λοιπὸν καὶ ἐγὼ τέτοιες ἐκθέσεις, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ πρώτη καὶ δευτέρα καὶ τρίτη φορὰ ἔμεινα ἀπογοητευμένος.

Ὄχι μονάχα ἀνορθογραφίες, ἀλλὰ ἀσυναρτησίες, ἀσυνταξίες καὶ καμμιὰ ἀπόδοση τοῦ περιεχομένου. Προσπαθοῦσα μὲ τὸ νοῦ μου νὰ βρῶ ποιὸς φταίει γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἤ ὅσα μοῦ ἐδίδαξαν στὸ Διδασκαλεῖο δὲν ἦσαν τίποτε, ἢ ἐγὼ μὲ ὅλο τὸ πρωτοβαθμίκι μου εἶμαι ἀνίκανος νὰ τὰ ἐφαρμόσω. Ἐξακολουθοῦσα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ κάποια μέρα ἕνας μαθητάκος ποὺ θεωροῦσα ἀπὸ τοὺς πλέον ἀδύνατους μοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ μὲ ἐδίδαξε ὅ,τι δὲν μὲ ἐδίδαξε τὸ Διδασκαλεῖο.

Εἶχα δώσει γιὰ θέμα νὰ μοῦ περιγράψουν τί γνωρίζουν γιὰ τὴ σταφιδάμπελο. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔγραψαν κατὰ τὰ συνηθισμένα, αὐτὸς δὲν ξέρω πὼς τοῦ ἦρθε καὶ ἔγραψε στὴ μητρική του γλῶσσα καὶ σὰν νὰ διώρθωνε καὶ μένα τὸν καθαρευουσιᾶνο ἄρχιζε ὡς ἑξῆς. Ἡ σταφίδα (ὄχι ἡ σταφιδάμπελος) εἶναι ἕνα δεντράκι ποὺ μοιάζει μὲ ταμπέλι. Τὰ παρακάτω δὲν τὰ θυμοῦμαι ἀλλὰ ὡς τὸ τέλος ἔκαμε μιὰ ἔκθεση ποὺ ἔπρεπε νὰ τὴν βαθμολογήσω μὲ 10 ἐὰν δὲν εἶχα τὴ προκατάληψη ὅτι δὲν ἔγραψε στὴ καθαρεύουσα καὶ τὸν βαθμολόγησα μὲ ἕνα 7.

Τὸ πρᾶμα μοῦ ἔκαμε ἔκπληξη. Ἐσκέφθηκα λιγάκι καὶ σὰν ἄλλος Ἀρχιμήδης ἐφώναξα ἀπὸ μέσα μου. Εὕρηκα ποιὸς φταίει. Δὲν φταίει οὔτε τὸ Διδασκαλεῖο οὔτε ἐγὼ φταίει ἡ γλῶσσα ποὺ μᾶς ἐπέβαλε τὸ Κράτος νὰ διδάσκωμε στὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ ἐδικαίωσα τοὺς δημοτικιστὲς ἀκριβῶς στὴν ἐποχὴ ποὺ εἶχε κηρυχθῆ ἐνάντιά τους ἀμείλικτος πόλεμος. Ἄλλη φορὰ ἐπέβαλα στοὺς μαθητὰς νὰ μοῦ γράψουν μὲ τὴ γλῶσσα ποὺ μιλᾶνε στὸ σπίτι τους καὶ ἡ ἐπιτυχία ἦταν γενική. Αὐτὸ ἐπανελήφθηκε δύο φορές, ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, καὶ μάλιστα σὲ τέτοια ἐποχὴ διέκοψα τὴν τακτικὴ αὐτὴ γιατὶ φοβόμουνα τὸν Ἐπιθεωρητὴ ὁ ὁποῖος ἴσως νὰ ἐπρότεινε καὶ τὴν ἀπόλυσή μου. Θὰ μὲ χαρακτήριζαν γιὰμαλλιαρὸ καὶ σὲ ἐποχὴ ποὺ ἀκόμα δὲν εἶχα βγάλει μουστάκι. Γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο μάλιστα εἶπα στὰ παιδιὰ καὶ ἔκοψαν δύο τρία φύλλα ἀπὸ τὰ τετράδιά τους γιὰ νὰ ἐξαφανιστῆ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

Κι' ἔτσι ἄρχισα τὴν πρώτη τακτικὴ ὡς τὸ τέλος τοῦ χρόνου. Πέρασε ὁ Ἐπιθεωρητής, ἔμεινε εὐχαριστημένος (τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖ) καὶ μάλιστα ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον γίνει τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου διδακτηρίου καὶ τοῦ ἄρεσε ὁ λόγος μου μετὰ τὸν ἁγιασμὸ (τώρα ντρέπομαι ποὺ τὸν διαβάζω) μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴ νὰ μοῦ ἀναθέση νὰ συντάξω καὶ ἐκφωνήσω ἐπιμνημόσυνο λόγο στὸ Ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο ποὺ ἔγινε γιὰ τὸν Πετρίδη στὴ μητρόπολη τῆς Ζακύνθου τὴν 30 Ἰανουαρίου 1902, ἐνῶ ἤμουν στὴν ἡλικία ὁ μικρότερος τῶν συναδέλφων. Φαίνεται πὼς ἡ ρητορική μου χρωματισμένη μὲ τὴν καθαρεύουσα ἤρεσε σὲ ὅλους ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη καὶ ἐδημοσιεύτηκε στὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά.

Ἐκάμαμε ἐξετάσεις μὲ τὰ συνηθισμένα ποιήματα τραγούδια καὶ ἔληξε ὁ χρόνος. Ἐγὼ ὅμως μέσα στὴ συνείδησή μου αἰσθανόμουνα κάποια τύψη καὶ ἕνα κρυφὸ παράπονο. Τύψη γιατὶ δὲν κατώρθωσα νὰ φέρω τοὺς καρποὺς ποὺ ὑπελόγιζα στὴν ἐργασία μου, παράπονο, γιατὶ ἡ Πολιτεία νὰ μὴ ἀφίνη τὸ δάσκαλο νὰ ἐφαρμόζη ἐκεῖνο ποὺ νομίζει ὀρθό, καὶ γιατὶ τὸ δημοτικὸ σχολειὸ νὰ μὴν εἶναι ἀνεξάρτητο παρὰ προπαρασκευαστικὸ γιὰ τὰ Σχολαρχεῖα καὶ τὰ Γυμνάσια.

Ἔτσι ἐργάστηκα στὸ χωριὸ αὐτὸ ἕξη ὁλόκληρα χρόνια. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ δεύτερο χρόνο ἔκαμα καὶ μιὰ ἄλλη ἀποκάλυψη εἰς βάρος μου. Ὅταν ἔφυγα ἀπὸ τὸ Διδασκαλεῖο ἐνόμιζα πὼς ἤμουν σοφός. Εἰς τὸ πρακτικό μου ὅμως στάδιο παρετήρησα ὅλως διόλου τὸ ἀντίθετο καὶ ἔβγαλα τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ Διδασκαλεῖο ὅπως καὶ τὸ Γυμνάσιο καὶ τὸ Πανεπιστήμιο ἀκόμη δίνουν μιὰ γενικὴ μόρφωση, τὸ σκελετὸ σὰν νὰ ποῦμε τῶν γνώσεων καὶ ὅτι κάθε δάσκαλος ἢ καθηγητὴς ὀφείλει νὰ συμπληρώση ἀργότερα μὲ ἰδιαίτερες μελέτες τὸν σκελετὸ αὐτόν.

Ὅποιος θὰ διδάξη λίγα πρέπει νὰ γνωρίζη πολλὰ καὶ μάλιστα ὁ δημοδιδάσκαλος πρέπει νὰ ἔχει ἐγκυκλοπαιδικὲς γνώσεις γιατὶ δὲν ἔχει νὰ διδάξη ἕνα κλάδο ὅπως π.χ. ὁ μαθηματικός. Γιὰ τοῦτο ἀπὸ τὸ δεύτερο χρόνο ἀγόρασα μὲ δόσεις ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ Φέξη τότε 200 δραχμῶν βιβλία ἐγκυκλοπαιδικὰ καὶ μὲ μία Γαλλικὴ μέθοδο κατώρθωσα νὰ κουτσομάθω λίγα Γαλλικὰ καὶ νὰ μπορῶ νὰ μεταφράζω κανένα παιδαγωγικὸ βιβλίο ἢ περιοδικό.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς μου στὴ Ζάκυνθο παρετήρησα πὼς ἡ ἀποστολὴ τοῦ δασκάλου δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται στοὺς τέσσερες τοίχους τοῦ σχολείου. Ἐσχημάτισα τὴ πεποίθηση πὼς ἡ ἐξωσχολικὴ δράση εἶναι ἀκόμα πολυτιμότερη ἀπὸ τὶς ὀλίγες γνώσεις ποὺ παρέχει στοὺς μαθητάς, ὅτι μὲ τὴ δράση αὐτὴ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ περιβάλλοντος ἀποκτᾶ καὶ τὸ ἀξίωμά του, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ ἰσχυρότερο παιδαγωγικὸ μέσο ἐξυψώσεως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο μορφώνει ὄχι μόνο τοὺς μαθητάς του ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀμόρφωτους χωρικούς, ἀρκεῖ νὰ μείνη στὸ ὕψος του γιὰ νὰ θεωρῆται πρότυπο πρὸς ἀπομίμησιν.

Ἀφοῦ ἐσχημάτισα αὐτὴ τὴν πεποίθηση ἠθέλησα καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόσω. Πρὸς τοῦτο ἐκάλεσα ὅλους τοὺς ἀγραμμάτους μεγάλης ἡλικίας, ἀκόμη ἀγόρασα μιὰ μεγάλη λάμπα καὶ ἵδρυσα μέσα στὸ σχολειό μου σὰν νὰ ποῦμε μία νυκτερινὴ σχολὴ ἡ ὁποία πήγαινε λαμπρὰ καὶ ἐλειτούργησε δύο τρεῖς μῆνες. Δυστυχῶς ἀναγκάστηκα νὰ τὴ δια-

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΠΕΡΟΣΟΝ

"Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ„

Τοῦ κ. ΠΑΝΟΥ Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ
τέως Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων

Η ΚΛΙΣΙΣ

"Ἔχει τὸ παιδί σας τὴ φιλοδοξία νὰ κάμει περιουσία; Μὴ τό συμβουλεύετε νὰ γίνει δάσκαλος. Εἴτε γίνει δημοδιδάσκαλος, εἴτε καθηγητής, δὲ θὰ γνωρίσει τίς συγκινήσεις ἑνὸς τραπεζίτη.

Ἀλλ' εἶναι ἀκόμη, δόξα σοι ὁ Θεός! ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους δὲ βασανίζει ἡ ἐπιθυμία νὰ κάμουν περιουσία. Ἀπ' αὐτοὺς στρατολογοῦνται οἱ δασκάλοι. "Ας ποῦμε ὅμως κοί τὸ ἄλλο, ἡ ἀπουσία μιᾶς τέτιας φιλοδοξίας δὲν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὸ δασκαλικὸ ἐπάγγελμα. Μπορεῖ νὰ εἶναι σημεῖο φυσικῆς ραθυμίας, ἔλλειψη ἐνεργητικότητος. Ἡ ὀκνηρία ὅμως στὸ δασκαλικὸ ἐπάγγελμα ἔχει πιό φοβερὲς συνέπειες ἀπὸ ἄλλοῦ.

Τὸ ἰδεῶδες εἶναι νὰ κατευθύνουμε πρὸς τὸ δασκαλικὸ ἐπάγγελμα αὐτοὺς ποὺ ἔχουν κλίση καὶ ν' ἀποκλείουμε τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ πῶς ν' ἀναγνωρίσουμε μὲ βεβαιότητα ποιοὶ τὴν ἔχουν αὐτὴ τὴν κλίση; Ἐδῶ εἶναι τὸ ζήτημα.

Δὲν εἶναι, ἀλήθεια, σπάνιο νὰ συναντήση κανεὶς παιδιά, τῶν ὁποίων ἡ μεγαλύτερη εὐχαρίστηση εἶναι νὰ παίζουν «τὸ δάσκαλο», παιδιά, ποὺ ἀφήνουν καὶ τίς μπίλλιες καὶ τίς σβοῦρες καὶ τὰ στεφάνια, γιὰ νὰ μαζεύουν γύρω τους συντρόφους, τοὺς ὁποίους διδάσκουν, ἐπαινοῦν, ἀπειλοῦν, ἀμείβουν ἢ τιμωροῦν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ βιαστοῦμε στὴν κρίση μας καὶ νὰ θεωρήσουμε τοῦτο σίγουρο σημεῖο πρόωρης κλίσεως. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ δὲν εἶναι πάντοτε οἱ καλύτεροι μαθηταὶ στὸ σχολεῖο. Πολλὲς φορὲς μᾶς ἔτυχε νὰ πα-

κόψω γιατὶ οἱ τρόφιμοι μου ἐκεῖ βρῆκαν τὸν τόπο νὰ λύσουν τὶς διαφορές τους καὶ ἴσως κανένα βράδυ νὰ εἴχαμε καὶ θύματα. Ἐγκατέλειψα τέτοια ἰδέα ποὺ μετὰ εἰκοσιπέντε χρόνια ὅπως θὰ ἰδοῦμε ἀργότερα κατώρθωσα νὰ ἐφαρμόσω στὴν πόλη τῆς Κερκύρας.

Τότε σκέφτηκα καὶ κάτι ἄλλο. Ἐπειδὴ εἶχα κάποια ἰδιαίτερη ἐπίδοση στὰ θεολογικὰ (ἤμουν δὲ καὶ ψάλτης) κάθε Κυριακὴ ὡμιλοῦσα κατὰ τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ στὴν ἐκκλησία σχετικὰ μὲ τὴν περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου στρέφοντας τὸ θέμα κατάλληλα γιὰ νὰ κτυπήσω πρὸ παντὸς τὸ ἐλάττωμα καθὼς εἴδαμε παραπάνω τῆς ὁπλοφορίας, τῶν φόνων κ.λ.π. Ἔφερα μὲ αὐτὸ κανένα ἀποτέλεσμα, δὲν ξέρω, ἴσως κάτι νὰ ἔκανα. Ἕνα μόνο παρετήρησα πὼς οἱ ἀκροατές μου σὲ κάθε ὁμιλία ὄχι μόνον ἐπρόσεχαν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι σχεδὸν ἐδάκρυζαν. Πιθανὸν νὰ ἦτο τοῦτο μιὰ συγκίνηση τῆς στιγμῆς.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

ρασταθοῦμε στὸ ἑπόμενο περίεργο θέαμα. Παιδιά, καλοὶ μαθηταί, κάθονταν σταυροπόδι κάτω στὸ ἔδαφος καὶ ἔγραφαν πειθαρχικὰ μὲ διευθυντὴ ἕναν κρεμανταλὰ συμμαθητή τους, ὁ ὁποῖος δίδασκε ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἤξερε καθόλου, μὲ σοβαρότητα, σκληρότητα καὶ καμιὰ φορὰ καὶ μὲ ξυλιές. Ἡ εὐχαρίστηση αὐτὴ ποὺ δοκίμαζε ὁ «δάσκαλος» εἶχε πολλὲς αἰτίες καὶ δὲν ἦταν καθαρὴ κλίση. Στὰ κορίτσια παρατηρεῖται πιὸ συχνὰ αὐτὸ τὸ παιγνίδι παρὰ στ' ἀγόρια καὶ εἶναι ἐξέλιξη τοῦ παιγιδιοῦ μὲ τὶς κοῦκλες.

Κλίσεις πιὸ βέβαιες μποροῦσαν νὰ παρουσιαστοῦν ἄλλοτε, ὅταν ἡ χρήση πρωτόσχολων ἦταν γενική. Στὶς περισσότερες τάξεις ὁ δάσκαλος ἐπιφόρτιζε μὲ τὴ σειρὰ τοὺς καλύτερους μαθητάς του νὰ διευθύνουν τοὺς μικρούς, τὸν καιρὸ ποὺ αὐτὸς παράδινε μάθημα στοὺς πιὸ μεγάλους. Αὐτὴ ἡ συνήθεια, ἡ ὁποία παρουσίαζε μεγάλα ἄτοπα ἐξέλιπε. Ἐν τούτοις σὲ σχολεῖα μὲ πολλὲς τάξεις καὶ μὲ ἕνα δάσκαλο εἶναι ἀκόμη τὸ μικρότερο κακό.

Ἡ κλίση πρὸς τὸ δασκαλικὸ ἐπάγγελμα ὑπάρχει, δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἀρνηθεῖ. Ἀλλ' εἶναι σχετικῶς ἀρκετὰ σπάνια καὶ πρὸ πάντων λιγότερο σταθερὴ ἀπ' ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ πιστέψει. Ἐκεῖνος ποὺ ἰσχυρίζεται πὼς τὴν ἔχει τὴ χάνει στὶς πρῶτες δυσκολίες ποὺ συναντᾶ. Ἐκεῖνος ποὺ ἀγαποῦσε τὰ παιδιὰ καταντᾶ πολλὲς φορὲς ὄχι βέβαια νὰ τὰ μισεῖ—κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ μισήσει τὰ παιδιὰ—ἀλλὰ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ὑποφέρει εὔκολα τὶς φωνές τους. Γιατὶ ἕνα χαριτωμένο παιδὶ καὶ ἄλλα τριάντα ἐννέα ὅμοια μ' αὐτὸ μποροῦν ν' ἀποτελέσουν μιὰ παρέα ἀπὸ σαράντα διαβολόπαιδα ἱκανὰ ν' ἀναστατώσουν τὸν κόσμο.

"Αλλωστε ποιὰ θέλγητρα θὰ ὠθήσουν ἕνα νέον νὰ εἰπεῖ «θέλω νὰ γίνω δάσκαλος;» Τί θὰ τὸν ἑλκύσει σ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα; Τί μπορεῖ νὰ ἐνθαρρύνει τοὺς γονεῖς του νὰ τὸν σπρώξουν σ' αὐτὸ τὸ δρόμο;

Ὁ μισθός; Αὐτὸς ἦταν πάντοτε, εἶναι καὶ θὰ μείνει μέτριος. Σήμερα ὁ χωρικός, ὁ ἔμπορος καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ μικροτεχνίτης κερδίζουν περισσότερα ἀπὸ τὸ δάσκαλο. Εἶναι ὅμως ἀλήθεια ὅτι ὁ δάσκαλος δὲ διακινδυνεύει τίποτε καὶ γενικὰ ὁ μισθός του τὸν σώζει τοὐλάχιστον ἀπὸ τὴ μεγάλη φτώχια, ἀπὸ τὴ μαύρη δυστυχία. Γιὰ τοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶναι σκληρή, ἡ ἀσφάλεια αὐτὴ τοῦ δασκάλου ἔχει τὴν ἀξία της.

Ἐν τούτοις ἡ κοινωνικὴ θέση τοῦ δασκάλου στέκεται πολὺ ψηλότερα. Ὁ δάσκαλος τοῦ χωριοῦ, ἰδιαιτέρως, εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ λογαριάζεται μέσα στὴν κοινότητα. Παρὰ τὴ μέτρια περιουσία του, παρὰ τὰ πλούτη τοῦ γειτονά του χωρικοῦ θεωρεῖται σημαντικὸ πρόσωπο. Καὶ κάθε κτηματίας, κάθε ἐργάτης φιλοδοξεῖ νὰ κάμει τὸ παιδί του «κύριο» ὅπως εἶναι ὁ δάσκαλος. Καὶ εἶναι πράγματι κύριος, ὅταν κρατεῖ τὸν ἑαυτό του ἔξω ἀπὸ τὸ ταπεινὸ κουτσομπολιὸ τοῦ χωριοῦ.

"Αλλο πλεονέκτημα τοῦ δασκάλου εἶναι οἱ διακοπές. Οἱ διακοπὲς ἔγιναν γιὰ τὰ παιδιά, ἐπωφελοῦνται ὅπως ἀπ' αὐτὲς καὶ οἱ δασκάλοι. Βέβαια ὁ ἔμπορος, ὁ βιομήχανος, ὁ γεωργὸς εἶναι ἐλεύθεροι νὰ κάμουν διακοπὲς ὅποτε θέλουν, πολὺ σπάνια ὅμως τὸ κάνουν αὐτό, γιατὶ ζημιώνουνται. Ὁ δάσκαλος ὅμως κάνει διακοπὲς μὲ τὸ ἀζημίωτο.

Ἡ ἀσφάλεια λοιπὸν τῆς συντηρήσεως, ἔστω καὶ μέτριας, ἡ καλὴ κοινωνικὴ θέση, ποὺ πέρνει ὁ δάσκαλος, στὰ χωριὰ μάλιστα, καὶ οἱ διακοπὲς προσελκύουν πολλοὺς νέους στὸ δασκαλικὸ ἐπάγγελμα καὶ ἂς μὴν ἔχουν καμιὰ κλίση σ' αὐτό.

Παρατηρήσεις μεταφραστοῦ. — Στὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνο ποὺ σπρώχνει τοὺς νέους στὸ ἐπάγγελμα τοῦ δημοδιδασκάλου εἶναι ἡ φτώχια. Τὸ πτυχίο δημοδιδασκάλου εἶναι τὸ φτηνότερο ἀπ' ὅλα. Πέρνω παράδειγμα ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου. Ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα ἀπὸ ἐννέα χρονῶν παιδὶ καὶ μέλλων προστάτης πολυμελοῦς πατρικῆς οἰκογενείας, ἅμα τελείωσα τὴν πρώτη τοῦ γυμνασίου μπῆκα στὸ διδασκαλεῖο καὶ μετὰ τρία χρόνια νὰ ἐγὼ πρωτοβάθμιος δημοδιδάσκαλος μὲ 150 δραχμὲς μισθό, ὅσο ἔπερνε κι ἕνας εἰρηνοδίκης δικηγόρος. Καὶ μ' αὐτὲς τὶς 150 δραχμὲς τὸ μῆνα καὶ τὴν πατρικὴ οἰκογένεια ἀνάστησα καὶ σπίτι καινούργιο ἔφτιασα, ποὺ μοῦ τὸ εἶχε γκρεμίσει ὁ σεισμός.

Καὶ τώρα ἀκόμη τὸ πτυχίο τοῦ δημοδιδασκάλου εἶναι τὸ φτηνότερο ἀπ' ὅλα. Τελειώνοντας τὸ γυμνάσιο μὲ φοίτηση δύο ἐτῶν στὴν Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία βγαίνει κανεὶς δημοδιδάσκαλος.

"Αλλο, ποὺ σπρώχνει τοὺς νέους στὸ ἐπάγγελμα τοῦ δημοδιδασκάλου, εἶναι ὁ εὔκολος διορισμός. Ὁ κλάδος μας εἶναι ὁ πολυπληθέστερος καὶ εὔκολα βρίσκει κανεὶς θέση. "Αν μάλιστα κατορθώσει καὶ διοριστεῖ στὸ χωριό του, ὅπου ἔχει σπίτι καὶ κτήματα, θὰ εἶναι πολὺ καλὰ ἐν σχέσει μὲ ἄλλους ὑπαλλήλους.

Καὶ ἀπὸ κλίση δὲν γίνεται κανεί; Δυστυχῶς κανεὶς ὅπως δὲ γίνεται ἀπὸ κλίση καὶ δικηγόρος καὶ γιατρὸς καὶ μηχανικὸς καὶ ἀξιωματικὸς κλπ. "Αλλοι παράγοντες σπρώχνουν τοὺς νέους στὰ διάφορα ἐπαγγέλματα. Ἡ κλίση ἀπαιτεῖ θυσίες, δηλαδὴ νὰ εἶναι ἕνας νέος πλούσιος καὶ νὰ θέλει νὰ γίνει δημοδιδάσκαλος, ἐνῶ μπορεῖ νὰ γίνει γιατρός, δικηγόρος, μηχανικός, ἀξιωματικὸς καὶ νὰ ἀψηφήσει τὶς συμβουλὲς καὶ καμιὰ φορὰ καὶ τὶς ἀπειλὲς τῶν γονέων του καὶ νὰ λέει «θέλω νὰ γίνω δημοδιδάσκαλος».

Πάντως ὁπωσδήποτε καὶ ἂν μπῆκε ἕνας νέος στὸ ἐπάγγελμα τοῦ δημοδιδασκάλου, πρέπει πάντοτε νὰ ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅτι τὸ ἐπάγγελμά του ἔχει τὰ ὑψηλότερα καὶ εὐγενέστερα ἰδανικὰ ὅπως ἔχω διατυπώσει στὸ 52 φύλλο τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1947.

Καὶ τώρα θὰ μ' ἐρωτήσει κανεὶς «ἀπ' ὅσους δημοδιδασκάλους γνώρισες κανένας δὲν ἦταν γεννημένος γιὰ δάσκαλος;» Εἰς τοῦτο ἀπαντῶ, ἔχω συναντήσει κάμποσους τέτοιους, ἀλλὰ δὲν ἀκολούθησαν τὸ ἐπάγγελμα ἀπὸ κλίση ἀλλ' ἀπὸ ἀνάγκη τότε ποὺ μπῆκαν στὸ διδασκαλεῖο. Ἦταν ὅμως ἄριστοι δασκάλοι, ἀγαποῦσαν τὰ παιδιά, τὸν ἀγαποῦσαν κι αὐτὸν καὶ τὰ παιδιὰ καὶ ὅλη ἡ κοινωνία.

Θὰ ἦταν μεγάλο εὐτύχημα στὴν κοινωνία, ἂν διαλέγονταν ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς τάξεως καὶ πλούτου γιὰ τὸ δασκαλικὸ ἐπάγγελμα μόνον ὅσοι ἔχουν κλίση σ' αὐτό. Ἀλλ' αὐτὸ δυστυχῶς δὲ γίνεται ὄχι μόνον στὸν τόπο μας, ἀλλὰ καὶ σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθῶ πιὰ μὲ τὴν «δασκάλα» ἀφοῦ ἐκλείσατε — καὶ δικαίως — τὸ θέμα καὶ οὔτε συνεπῶς νὰ δευτερολογήσω ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Φωτόπουλον. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ μοῦ ἐπιβάλλεται νὰ τὸν εὐχαριστήσω γιὰ τὴν Φαούστ-ειον πρόθεσίν του νὰ μὲ κάμη καὶ πάλιν παιδί. Δυστυχῶς ὅμως ἡ καλή του καὶ μόνη διάθεσις δὲν ἀρκεῖ γιὰ τὸ θαῦμα αὐτό, ἡ δὲ προσπάθεια τοῦ Βορονόφ δὲν ἔφερε μέχρι τῆς στιγμῆς θετικὰ ἀποτελέσματα. Γι' αὐτὸ τὸν πληροφορῶ, ὅτι ὁ χρόνος ἀρχίζει δυστυχῶς νὰ μὲ λευκαίνη καὶ ἡ πολυχρόνιος πεῖρα μ' ἐδίδαξεν ὅσα τοὐλάχιστον κ' ἐκεῖνον. Καὶ ἦταν σκληρή, γιατί, ὅπως μ' ἐγνώρισε ἔτσι καὶ μ' ἀφίνει: βιοπαλαιστή, ποὺ δὲν κατώρθωσα οὔτε ν' ἀνεβῶ κανένα σκαλοπάτι τῶν καλλιμαρμάρων μεγάρων τοῦ Κολωνακίου, ὅπως ὑποθέτει.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξα μὲ τὰ τρία ἄρθρα μου, δὲν εἶναι, ὅπως αὐθαίρετα καὶ ἀβασάνιστα συνάγει ὁ κ. Φωτόπουλος ἡ προβολὴ γιὰ μίμησι τῆς ἀγρότισσας γυναίκας — ποὺ μόνον γιὰ ἕνα ἁπλὸ παράδειγμα τὴν ἀνέφερα — ἀλλὰ κάτι ἄλλο. Τὸ ἑξῆς:

Ὅτι, ὅταν ὑπάρχη θέλησις καὶ πίστις ἐπὶ τὸ ἔργον εὑρίσκονται πάντοτε καιρὸς γιὰ δουλειά.

Μὲ ἀγάπην

Βασ. Παπαευθυμίου

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ
ΨΑΡΩΝ 41 - ΑΘΗΝΑΙ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Τοῦ συναδέλφου ΕΥΣΤ. ΑΠΑΤΖΙΑΔΟΥ

Ἡ Ἐκπαιδευτική περιφέρεια Γρεβενῶν εἶναι μία ἀπό τάς μεγάλας τοιαύτας τοῦ Κράτους. Ἀριθμεῖ 99 δημοτικά σχολεῖα καί 12 νηπιαγωγεῖα, ἐξ ὧν τά πλεῖστα μονοτάξια. Προπολεμικῶς τά πλεῖστα τούτων ἐλειτούργουν κανονικῶς. Μεταπολεμικῶς ὅμως οὐδεμία προσοχή ἐδόθη ἐκ μέρους τῶν ὁρμοδίων πρός την κατεύθυνσιν ταύτην, καίτοι ἡ Ἐπαρχία μας ἔπρεπε νά ἦτο ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ Κράτους, ὡς κειμένη εἰς τήν Βόρειον Ἑλλάδας καί παρά τάς ὑπωρείας τῶν διακλαδώσεων τῆς θρυλικῆς Πίνδου, ἀπό τήν ὁποίαν κατά τό ἔτος 1940 ἐδόθη τό πρῶτον θανάσιμον πλῆγμα κατά τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμοῦ.

Ἐκτός αὐτοῦ εἶναι ἡ μόνη ἥτις ὑπέφερεν ἀρκετά τόσον κατά τά χρόνια τῆς κατοχῆς ὑπό τοῦ κατακτητοῦ ὅσον καί ἐπί ἐαμοκρατίας. Τά ὡραῖα διδακτήρια τῶν χωρίων καί τῆς πόλεως τά ὁποῖα συνεκέντρωναν ὡς κυψέλαι τά Ἑλληνόπουλα ἐπυρπολήθησαν ἄλλα μέν ὑπό τοῦ κατακτητοῦ, ἄλλα δέ ὑπό τῶν ἐαμοσλαούων. Ὁ κλάδος μας ἐξ ἀντιθέτου προσέφερεν ἀρκετούς συναδέλφους εἰς τόν βωμόν τῆς ἐλευθερίας κατά τήν ἐποποιΐαν τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου, ἐπί κατοχῆς, ἀλλά δυστυχῶς καί κατά τήν περίοδον τῆς ἐαμοκρατίας ἐν τῇ περιφερείᾳ μας. Πλεῖστοι τῶν συναδέλφων ὑπέφεραν τά πάνδεινα καί ἐσφάγησαν ὡς ἀρνία διότι δέν ἠθέλησαν νά ἐνστερνισθοῦν τάς ἀπαισίους ἀρχάς τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν καί ἔπεσαν θύματα τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἰδεολογίας.

Ἡ περιφέρειά μας πάλιν κατήντησε πεδίον δράσεως τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ὡς ὀρεινῆς, ἡ δέ μανία τῶν ἐαμοσλαούων διά τήν ἐξόντωσιν τῶν δημ)λων ὡς καί τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἠνάγκασε τούτους νά ἐγκαταλείψωσι τά πάντα καί νά κατέλθουν εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας μετά τῶν οἰκογενειῶν των ζητοῦντες ἄσυλον καί προστασίαν ἀπό τό Κράτος, προτιμῶντες νά διαμείνωσι εἰς ἀνθυγιεινάς τρώγλας καί εἰς σκηνάς, παρά νά εἶναι ἔρμαια τῆς τύχης πού τούς ἐπερίμενε ἂν παρέμειναν εἰς χεῖρας αὐτῶν. Ἡ προστασία τῶν μικρῶν των θά ἦτο ἐπιβεβλημένη διά τῆς παροχῆς συσσιτίων, εἰδῶν ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως καί σχολικῶν εἰδῶν μέ τήν ἔναρξιν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους.

Εὐτυχῶς κατά τό τρέχον ἔτος ἡ ἐκπαίδευσις ἐν τῇ περιφερείᾳ μας εὗρεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Κ. Κυρέ τόν φυσικόν προϊστάμενόν της. Ὁ Ἐπιθεωρητής μας κ. Κ. Κυρές διορισθείς παρά τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας ἔτρεξεν ἀμέσως εἰς τήν νέαν του θέσιν ὡς ἄλλος ἱεραπόστολος μή φεισθείς κόπων καί θυσιῶν ὑπείκων εἰς τήν φωνήν καί μόνον τῆς πατρίδος καί οὐχί εἰς τό ἀτομικόν του συμφέρον. Ἡ παρουσία του ἐν μέσῳ τῶν συναδέλφων ἦτο ζωτικωτάτη διότι εἰς τάς ἀόκνους ἐθνικάς προσπαθείας των προσετέθη καί ἡ ζωογόνος πνοή καί ἡ ἀπαραίτητος καθοδήγησις αὐτοῦ.

Πνεῦμα ἀνήσυχον κινεῖται πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν διά πᾶσαν πρόοδον, μόρφωσίς ἀρτία, ζωτικότης ἄφθαστος, ἦθος σεμνόν καί εὐγένεια ψυχῆς σπανία διακρίνουν τόν Προϊστάμενόν μας. Ἡ Ἐπαρχία μας σεμνύνεται διά τήν ἐκλογήν του ὡς προϊσταμένου τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν αὐτῇ. Οἱ δαινοπαθήσαντες συνάδελφοι οἵτινες προτίμησαν νά παραμείνουν ἀκλόνητοι εἰς τάς θέσεις των ἵνα δείξουν εἰς τούς ἐχθρούς τῆς πατρίδος μας ὅτι ὁ Ἕλλην δημ)λος γνώστης τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του προτιμᾶ τόν τίμιον θάνατον εἰς τάς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος ἔδρον τόν συνεργάτην των, τόν συμπαραστάτην των, τόν στοργικόν πατέρα τόν ἀνεκτίμητον φίλον.

Ἔφθασεν ἡ ἐποχή τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων. Εἰς τήν περιφέρειαν ἀδύνατος ἡ λειτουργία τῶν σχολείων, ἀλλά καί ἐν τῇ πόλει μήπως ἦτο δυνατή; Τά διδακτήρια τῆς πόλεως εἶναι κατειλημμένα ἀπό τούς καταφυγόντας τήν μανίαν τῶν ἐαμοσλαούων κομμουνιστῶν κατοίκους τῆς ἐπαρχίας μας. Τό ζήτημα ἀνησυχεῖ ὅλους τούς συναδέλφους καί εἰς τό πρό-

Συγκέντρωσις δημοδιδασκάλων Περιφερείας Γρεβενῶν μετά τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Κ. Κυρέ.

σωπον τοῦ προϊσταμένου μας διακρίνεται βαθεῖα λύπη. Μόλον τοῦτο δέν κατακυριεύονται ὑπό ἀπαισιοδοξίας καί δέν ἀποθαρρύνονται. Ἡ προσπάθειά των διά τήν λειτουργίαν τῶν σχολείων τῆς πόλεως καί ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῆς περιφερείας ἐπέτυχε κατά τόν πλέον δυνατόν τρόπον. Χάρις εἰς τάς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ Προϊσταμένου μας κ. Κυρέ καί τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ τῆς πόλεώς μας Ταξιάρχου κ. Ταβουλάρη ἐξευρέθη λύσις καί ἐξεκενώθησαν ὡρισμέναι αἴθουσαι τῶν Α. καί Β. σχολείων τῆς πόλεως καί ἤρχισεν ἐν αὐταῖς ἡ λειτουργία τῶν Α. καί Β. σχολείων τῆς πόλεως καθώς καί τῶν Α καί Β. σχολείων ὑπαίθρου—εἰς ἃ φοιτοῦν ἅπαντες οἱ ἐκ τῶν χωρίων προερχόμενοι μαθηταί ἀνερχόμενοι εἰς 2000 καί πλέον. Ἐπίσης ἤρχισεν ἡ λειτουργία ὡς τριταξίου τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου.—τοῦ Γ' δημοτικοῦ Σχολείου τῆς πόλεως καί 3 νηπιαγωγείων.

Ἡμεῖς οἱ δημ)λοι ὀφείλομεν εἰς αὐτούς εὐγνωμοσύνην διά τάς προσπαθείας των αὐτάς, διότι ἡ ἀποστολή μας δέν εἶναι νά εὑρισκώμεθα μακράν τῆς ὑπηρεσίας μας, ἀλλά ἐπί τό ἔργον μας εἰς τόν τομέα τοῦτον τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Πολλαί περιφέρειαι τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἂν μή καί τῆς Νοτίου ἔχουσαι ὅλην τήν εὐχέρειαν κινήσεως καί ὅλα τά μέσα θά ἐζήλευον ἀσφαλῶς—τήν λειτουργίαν τῶν σχολείων μας ὑπό τάς συνθήκας αὐτάς ἃς διέρχεται ἡ περιφέρειά μας. Ἀπασχολεῖ εἰσέτι τόσον τήν προϊσταμένην μας ἀρχήν ὅσον καί τούς συναδέλφους ἡ ἔλλειψις θρανίων, ἐποπτικῶν μέσων καί ὀργάνων διδασκαλίας διά τά ὁποῖα ἔχομεν τήν γνώμην καί ὑποβάλλομεν τήν παράκλησιν ὅπως ἔλθῃ ἀρωγόν εἰς τάς προσπαθείας μας αὐτάς καί τό Σον Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ἀληθῶς μᾶς ἐσαγήνευσε ὁ Προϊστάμενός μας μέ τά πατριωτικά καί πατρικά του λόγια κατά τήν συγκέντρωσίν μας τήν προτεραίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων. Συγκινητική ἰδιαιτέρως ὑπῆρξεν ἡ στιγμή ἐκείνη καθ' ἣν μετά τόσα ἔτη οἱ συνάδελφοι τῆς περιφερείας ἐν συγκεντρώσει ἠκούσαμεν τούς μεστούς πατριωτικῆς καί ἐθνικῆς ἐννοίας λόγους καί παραινέσεις τοῦ Προϊσταμένου μας κ. Ἐπιθεωρητοῦ.

Ἐπιδοθῆτε εἰς τό ἔργον σας μέ ἱερᾶν πίστιν συνάδελφοι, μή ὑπολογίζοντες εἰς κόπους καί θυσίας διότι ἡ Πατρίς ἀπό ἡμᾶς τούς διδασκάλους περιμένει νά τήν ἐξυγιάνωμεν, νά τήν ἀναδείξωμεν, καί νά τήν ἐξυψώσωμεν, ἔχοντες ὡς βάσιν τά μεγάλα ἰδανικά τῆς φυλῆς μας Θρησκείαν, Οἰκογένειαν Πατρίδα. Αὐτά ἦσαν ἡ κατακλεὶς τοῦ λόγου του.

Δέν θά ἐπεκταθῶ περισσότερον διά νά γράψω μακρότηλα ἄρθρα διότι ἀξίζουν πράγματι τοιαῦτα διά τήν συντελουμένην ἐργασίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ μας μέ τάς σημερινάς συνθήκας, ἵνα μή καταχρασθῶ τῆς φιλοξενίας τῶν στηλῶν τοῦ ἀγαπητοῦ μας Διδασκαλικοῦ Βήματος.

Ἔπρεπε ὅμως νά δημοσιευθοῦν τά ὀλίγα αὐτά διά νά γνωρίσουν οἱ συνάδελφοι καί πάντες οἱ πονοῦντες τήν παιδείαν ποία πολύτιμος ἐργασία καί μέ ποίους κόπους καί μόχθους ἐπιτελεῖται, ἐκ μέρους τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος τῶν ἀκριτῶν αὐτῶν οἵτινες θυσιάζουν τά πάντα διά τήν τιμήν καί τήν δόξαν τῆς πανωραίας Ἰδέας ἥτις ὀνομάζεται Ἑλλάς.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΑΙ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κ. ΚΥΡΕ, Ἐπιθ. ΓρεβενῶΝ

Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 19)9)1947

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους ἐθεώρησα ὑποχρέωσίν μου νά ἐπικοινωνήσω καί πάλιν μαζύ σας διά νά καταστήσω ὑμᾶς κοινωνούς τῶν ἀντιλήψεων καί τῶν ἀρχῶν μου ἐπί τῶν ὁποίων θά στηρίξετε ἐν τῷ μέλλοντι τήν ἐργασίαν σας. Εἶναι πράγματι ἐκτός πάσης ἀμφισβητήσεως καί τοῦτο ἔχει λεχθῆ καί ἔχει γραφῆ ἀπό σωρείαν ἁρμοδίων καί μή, ὅτι τό ἔργον τό ὁποῖον ἐπιτελεῖ ὁ δ)λος δέν εἶναι ἔργον ἁπλοῦν καί ὅμοιον μέ τό τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τό ἔργον τοῦ διδασκάλου εἶναι ὑψηλόν, εἶναι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του θεῖον, εἶναι ὡραῖον. Ὁ δ)λος ἀναλαμβάνει εἰς χεῖράς του τήν διάπλασιν τῆς ψυχῆς τοῦ μέλλοντος τελείου ἀνθρώπου. Ἀπό αὐτόν ἐξαρτᾶται ἡ τοιαύτη ἡ τοιαύτη μορφή, τήν ὁποίαν θά λάβῃ ὁ τρόφιμος καί συνεπῶς ἀφοῦ τό ἔργον μας εἶναι ψυχοπλαστικόν ἀντιλαμβάνεται καθεῖς ἐξ ὑμῶν ποῖον ρόλον καλεῖται νά παίξῃ εἰς τήν γωνίαν αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς γῆς ὅπου ἡ τύχη τόν ἔταξε.

Κατ' ἀκολουθίαν λοιπόν τό ἔργον τοῦ δ)λου παύει νά εἶναι ἁπλοῦν καθῆκον ἀλλά μεταβάλλεται εἰς ἀποστολήν καί μάλιστα ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπον ἀποστολήν θείαν, διά τοῦτο τρία εἶναι τά σπουδαιότερα σημεῖα ἐπί τῶν ὁποίων θά στηρίξητε τοῦ λοιποῦ τήν ὅλην ἐργασίαν ὡς ἔλεγον καί εἰς τήν πρώτην μου ἐγκύκλιον. Ἡ Θρησκεία, ἡ Οἰκογένεια καί ἡ Πατρίς.

Μόνον ὅταν ἐπ' αὐτῶν τῶν τριῶν σκελῶν στηρίξετε τό ὅλον ἔργον σας θά ὁλοκληρώσητε τήν ὅλην ἐξέλιξιν τοῦ παιδιοῦ διά νά θέσῃ τάς βάσεις καί τά στερεά θεμέλια καί νά ἀποβῇ μίαν ἡμέραν καλός κάγαθός πολίτης, ὅπως τόν ἐννοοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι. Ὅταν στηρίζωμεν τήν διδασκαλίαν μας ἐπί τῶν ὑγιῶν βάθρων τῆς διδασκαλίας τοῦ γλυκυτάτου Ναζωραίου ποτέ δέν θά εὑρεθῶμεν πλέον εἰς τήν θέσιν εἰς ἣν σήμερον εὑρίσκεται ἡ Πατρίς μας. Ὅταν ἐπίσης στηρίζωμεν τό ἔργον μας εἰς τά γερά βάθρα τῆς Πατρίδος παραδειγματιζόμενοι πάντοτε ἀπό τάς περιίπταμένας ἄνωθεν ἡμῶν ἱερᾶς σκιάς τῶν προγόνων μας, τότε θά συνεχίσωμεν καί ἡμεῖς τά κλέη των καί θά ἀναδείξωμεν καί ἡμεῖς νέους Βουλγαροκτόνους νέους Παλαιολόγους, νέους Κολοκοτρωνήδες καί νέα Ἀλβανικά ἔπη ἀκολουθοῦντες πάντοτε τό ἀρχαῖον Σπαρτιατικόν λόγιον «Ἄμμες δέ γ'ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες». Ὅταν τέλος στηρίζωμεν τό ἔργον μας εἰς τάς ἱερά παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας τότε καί μόνον θά δημιουργήσωμεν πολίτας χρηστούς καί ἱκανούς διά πᾶν ὑψηλόν καί ὡραῖον. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Πατρίς μας διέρχεται μίαν κρίσιν ἐξωτερικήν καί ἐσωτερικήν τοιαύτην ποῦ σπανίως δύναταί τις εἰπεῖν εἶχεν ἄλλοτε ἀντιμετωπίσει. Ἄς συμβάλλωμεν λοιπόν καί ἡμεῖς ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός μας καί ἂς παίξωμεν καί ἡμεῖς τόν ρόλον τόν ὁποῖον ἔχομεν κληθῆ νά παίξωμεν καί τότε ἂς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ τρικυμία αὐτή ἡ ὁποία κλυδωνίζει τό Ἑλληνικόν σκάφος θά παρέλθῃ καί θά φανῇ καί πάλιν ἡ αἰθρία καί τότε μέσα εἰς τόν καταχάθαρον καί καταγάλανον Ἑλληνικόν οὐρανόν θά λάμψῃ λαμπρόν καί φωτεινόν τό ἄστρον ποῦ λέγεται ΕΛΛΑΣ διά νά σελαγίζῃ καί πάλιν ἀνεμπόδιστον πλέον τήν ἀνθρωπότητα.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ρέθυμνον 15)10)1947

Ἔχομεν τήν τιμήν νά παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως, εὐαρεστούμενοι λάβητε ὑπ' ὄψιν σας τά κάτωθι:

1) Οἱ μέτοχοι τοῦ, οὗ, προϊστασθε Ὀργανισμοῦ, δημόσιοι ὑπάλληλοι, προπολεμικῶς, κατέφευγον εἰς τό Μ. Τ.—τήν περιουσίαν των—ὁσάκις σκληρά ἀνάγκη τό ἐπέβαλε καί συνάπτοντες ὀδτοι μικροδάνεια, ἐμπάλωναν κάποιαν δυσχέρειαν οἰκονομικῆς των φύσεως.

2) Οἱ ἴδιοι μέτοχοι, σήμερον εὑρίσκονται ὑπό βαρυτέρας οἰκογενειακάς ὑποχρεώσεις, εἰς τάς ὁποίας προσετέθησαν, ἐκ τοῦ πολέμου καί τῆς κατοχῆς, νέαι *πιεστικώτεραι συνθῆκαι ζωῆς,* ὥστε τό βάρος ν' γίνεται δυσβάστακτον, ἡ δ' ἐν γένει κατάστασις αὐτῶν ν' ἀποβαίνῃ ἀπελπιστική.

3) Αἱ προπολεμικαί πιστώσεις ἰδιωτῶν, ἱδρυμάτων κ.λ.π. πρός τούς ἰδίους μετόχους, ὡς καί αἱ εὐκολίαι πρός ἐξόφλησιν (δόσεις) σήμερον δέν γίνονται· ὁ δέ ἰατρός, ὁ φαρμακοποιός, ὁ φούρναρης, ὁ ῥάπτης, τσαγκάρης, ὁ ἔμπορος, ὁ μπακάλης καί . . . καί . . . τόσοι ἄλλοι, θέλει καί ἀπαιτεῖ τόν ἄμεσον λογαριασμόν μέ τήν ἄμεσον ἐξόφλησίν του.

4) Τό Μ. Τ. δέν ἱδρύθη ὡς Ἑταιρεία ἐπιχειρήσεων, ἀλλά ὡς Ταμεῖον Ἀναγκαστικῆς Οἰκονομίας τῶν ὑπαλλήλων «γιά ὥρα ἀνάγκης των» ποῦ νά μποροῦν ὀδτοι νά καταφεύγουν εἰς αὐτό, τότε. πρός ἀνακούφισίν των ἔστω καί προσωρινήν.

5) Οἱ σημερινοί ὑπάλληλοι, κατά μεγάλην πλειοψηφίαν, διέσωσαν ἀπό τήν ἐξοντωτικήν ἐπιδρομήν τοῦ αἱμοβόρου κατακτητοῦ, *μόνον* τήν κεφαλήν των — ὡς ἐκ θαύματος καί αὐτήν — κατά δέ τά ἄλλα ἐκληρονόμησαν τόν *μηδενισμόν* ἀπό πάσης πλευρᾶς τῆς βιώσεώς των, ἐπί κινητῶν καί ἀκινήτων.

6) Γι' αὐτό καί θέλουν οὗτοι σήμερον καί ἀπαιτοῦν νά καταφύγουν, ὡς πρός σανίδα σωτηρίας, εἰς τήν Ἀναγκαστικήν Οἰκονομίαν των, εἰς τήν περιουσίαν των εἰς τόν Ὀργανισμόν ποῦ ἐδημιούργησαν οἱ ἴδιοι, στηρίξαντες καί στηρίζοντες τάς ἐλπίδας των, πρός σύναψιν δανείου ἀνακουφίσεως, δανείου διεξόδου ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου των τοῦ σημερινοῦ.

7) Φρονοῦμεν ὅτι θέλετε ἐξεύρει τόν τρόπον, ἀρκεῖ νά θέλετε. Σᾶς ἀρκοῦν δύο συνεδριάσεις Σας, ἐπ' αὐτοῦ.

Μετά τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

Π. Ἠλιοκάκης

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος δραχμαὶ 15.000
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας . . . . . Δραχ. 15.000
Τιμὴ τοῦ φύλλου . . . . . Δραχ. 500

⊙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ⊙

ΑΝΑΓΚΗ ΑΓΧΟΝΗΣ

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀποδυθῆ εἰς ἕνα πόλεμον ἰδιότυπον, ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τοῦ ὁποίου ἀναμένει ἢ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας της ἢ τὸν ἐξαφανισμόν της.

Ὅσοι Ἕλληνες ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας κινδύνου καταβάλλουν ὅλην των τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποτροπήν του, γιατὶ γνωρίζουν ποία τύχη ἀναμένει καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των καὶ τὰς περιουσίας των, ἂν ἡ Ἑλλὰς καμφθῆ ἀπὸ τὴν θύελλαν, ποὺ προέρχεται ἀπὸ Βορρᾶ.

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ σκεφθοῦν ὅσοι ὑπεράνω ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔχουν τάξει τὸ ὑλικὸν συμφέρον, εἰς τὸ ὁποῖον θυσιάζουν τὰ πάντα. Αὐτοὶ εἶναι οἱ αἰώνιοι ἐκεῖνοι δηλητηριώδεις μύκητες, ποὺ φυτρώνουν ἀνάμεσα εἰς τὰς κοινωνίας, ὅταν αὐταὶ μαστίζωνται ἀπὸ παντοειδεῖς συμφοράς. Εἶναι τὰ ἀπαίσια ἐκεῖνα ὄρνεα, ποὺ ἔπειτα ἀπὸ τὰς μάχας συγκεντρώνονται κρώζοντα χαρμόσυνα ἐπάνω ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν μαχητῶν, διὰ νὰ χορτάσουν ἀπὸ τὰς σάρκας των. Γι' αὐτὸ ἰδροκοποῦν πῶς νὰ ὑποτιμήσουν τὸ ἐθνικόν μας νόμισμα καὶ πῶς νὰ ἀποκρύψουν τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης, τρίβοντες τὰ χέρια των, γιατὶ πιστεύουν, ὅτι ἔτσι θὰ συγκεντρώσουν θησαυροὺς καὶ θὰ ἠμποροῦν νὰ εἰποῦν, σὰν τὸν ἄφρονα τοῦ Εὐαγγελίου· «Ἔχεις ψυχή, πολλὰ ἀγαθά . . . Ἀναπαύου, τρῶγε, πίνε, εὐφραίνου . . .».

Καὶ αὐτοὶ μὲν θὰ πληρώσουν, ὅπως τοὺς ἀξίζει, τὸν ἀνόμως συσσωρευόμενον πλοῦτόν των, ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή.

Τί γίνεται ὅμως ἐν τῷ μεταξύ /... Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος δίδουν τὴν ζωήν των χάριν τῆς σωτηρίας τῆς ὁλότητος. Ὁ ἐργαζόμενος κόσμος. βλέπει τὰς ἀποδοχάς του νὰ ἐξανεμίζωνται. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἐξακολουθεῖ νὰ παλαίῃ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του καὶ εὑρίσκεται εἰς θέσιν χειροτέραν ἐκείνης, ποὺ εὑρίσκετο πρὸ τῆς τελευταίας αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ του.

Τὸ δὲ Κράτος; . . . Τὸ Κράτος διαπιστώνει μόνον τὴν κατάστασιν καὶ ἀρκεῖται εἰς τὴν διαπίστωσιν αὐτήν. Καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ ζητεῖ ἐπιμόνως . . . τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐνῷ ἔπρεπε ὡς κύριον μέλημα νὰ ἔχουν ὅλοι τὴν κατασκευὴν μιᾶς τεραστίας ἀγχόνης, διὰ νὰ κρεμάσουν ἀπὸ αὐτὴν ὅλους ἐκείνους, ποὺ ἀπομυζοῦν τὸ αἷμα τῶν ἐργοζομένων καὶ ὅλων τῶν μισθοσυντηρήτων, ἀδιαφοροῦντες ἂν σημαίνῃ ὁ κώδων τοῦ Ἐθνικοῦ κινδύνου.

Ὁ σταυρὸς τοῦ μαρτυρίου, ποὺ φέρουν ἐπὶ τῶν ὤμων των οἱ μισθοσυντήρητοι ἀπέβη πολὺ βαρύς. Καὶ δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ τὸν φέρουν διαρκῶς, γιατὶ οἱ ἀσθενικοὶ ὦμοί των δὲν ἀντέχουν περισσότερον. Ἂς φροντίσῃ ἐγκαίρως τὸ Κράτος ἢ τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ νὰ ἐλαττώσῃ ἢ τοὺς ἀσθενικοὺς ὤμους, ποὺ τὸν φέρουν, νὰ τονώσῃ.

Ἂς ἀρχίσῃ δὲ ἀπὸ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ὕψωσιν τῆς ἀγχόνης.

ΟΙ ΣΥΝΤΑΣΙΟΥΧΟΙ

Ἕνα σκελετωμένον καὶ κυρτωμένον σῶμα, ποὺ προσπαθεῖ νὰ σκεπασθῆ κάτω ἀπὸ ἄθλια ράκη, μὲ ἠθικὸν κλονισμένον, μὲ τὸ βλέμμα θολόν, ἕνα ἐρείπιον σκεπτόμενον, ἀναπολεῖ «περασμένα μεγαλεῖα» καὶ . . . κλαίει τὴν μοῖράν του.

Ποιὸς εἶναι; . . . Ποιὸς ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἕλληνα συνταξιοῦχον! Εἶναι ἐκεῖνος, πού, ὡς ἀξιωματικός, ἔδωκε τὰ νειάτα του καὶ ὅλην του τὴν ψυχήν, γιὰ νὰ γράψῃ ἐνδόξους σελίδας τῆς Ἱστορίας μας καὶ νὰ μεγαλώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ὁ πολιτικὸς δημόσιος ὑπάλληλος, ποὺ ἔγινεν ὁλοκαύτωμα, γιὰ νὰ λειτουργήσῃ εὔρυθμα καὶ κανονικὰ ἡ Κρατικὴ μηχανή. Εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ ἄλλοτε κρατοῦσε στὰ χέρια του τὰς τύχας τῆς Πατρίδος καὶ σήμερον κατήντησε τὸ ἄχρηστον καὶ περιφρονημένον σκεῦος, ποὺ δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν, γιατὶ εἰς τίποτε δὲν χρησιμοποιεῖται. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος, στὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὴν ὕπαρξίν της καὶ τὴν πρόοδόν της καὶ σήμερον τὸν παραμερίζει καὶ τὸν καταδικάζει νὰ ζῇ περιφρονημένος καὶ νὰ πεθαίνῃ ἀπὸ ἀσιτίαν;

Πόσην, ἀλήθεια, εὐψυχίαν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἀπὸ πόσον πατριωτισμὸν πρέπει νὰ ἐμπνέεται, διὰ νὰ ἐκτελῇ μὲ ζῆλον, μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ εὐσυνειδησίαν τὰ καθήκοντά του, ἀφοῦ καλὰ γνωρίζει ποιὰ τύχη τὸν περιμένει, ὅταν αὔριον γίνῃ καὶ αὐτὸς συνταξιοῦχος!

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Μία διδασκάλισσα μᾶς ἐρωτᾷ, διὰ νὰ μάθῃ ἂν θεωροῦμεν ὀρθόν, ἀφοῦ ὁ σύζυγός της, συνάδελφος καὶ αὐτός, εἶναι συνδρομητὴς τοῦ Διδ. Βήματος νὰ ζητοῦμεν νὰ ἐγγραφῇ καὶ αὐτή;

Τῆς δίδομεν τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τῶν στηλῶν μας, γιατὶ πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ εἶναι μόνον αὐτή, ποὺ ἔχει τοιαύτην ἀντίληψιν.

Βέβαια, τὸ νὰ παίρνουν δύο φύλλα τοῦ ἰδίου περιοδικοῦ ἕνα ἀνδρόγυνον, ὄχι μόνον δὲν εἶναι ὀρθόν, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀκατανόητον. Ἀλλ' ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ περιοδικοῦ. Πρόκειται περὶ μιᾶς ἐφημερίδος, ποὺ εἶναι τὸ ὄργανον τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ ἀπηχεῖ τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας τοῦ Κλάδου, ἐργαζόμενον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινῶν μας συμφερόντων. Τὸ δημοσιογραφικὸν αὐτὸ ὄργανόν μας πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ νὰ σταδιοδρομήσῃ, ἐκδιδόμενον καὶ ὡς ἡμερησία ἀκόμη ἐφημερὶς τῶν Δημοδιδασκάλων, πλουτιζόμενον μὲ ὕλην, ποὺ καὶ τὸν Δημοδιδάσκαλον θὰ ἐμφανίσῃ καλύτερα εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν συνοχὴν τοῦ Κλάδου θὰ καταστήσῃ ἰδεῶδη καὶ τὰ συμφέροντά του θὰ ἐξυπηρετήσῃ πληρέστερον καὶ τὴν Ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν θὰ προωθήσῃ ἐπαρκέστερον.

Πῶς ὅμως θὰ ἐξελιχθῆ τὸ Διδ. Βῆμα, ὅπως εὐχόμεθα, ἂν δὲν ἐκπληρώνῃ ὁ καθένας μας τὸ καθῆκόν του, κατεβάλλων τὴν συνδρομήν του εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ τὸ ὄργανόν της; Καὶ γιατὶ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσίν της αὐτὴν ἡ διδασκάλισσα, ὅταν ὁ σύζυγός της ὁλος ἔχει ἐκπληρώσει τὴν ἰδικήν του; Μήπως ἡ Ὀργάνωσίς μας δὲν φροντίζει ἐξ ἴσου διὰ τὰ δικαιώματα καὶ τῶν δύο συζύγων; Ἢ μήπως εἰς τὰς Συνελεύσεις τῶν Συλλόγων τὸ ἀνδρόγυνον δὲν ἔχει δύο ψήφους, ἀλλὰ μίαν μόνον;

Καὶ γιατὶ τότε τὸ προσωπικὸν ἑνὸς Σχολείου νὰ ἐνγράφεται ὡς συνδρομητὴς τοῦ Διδ. Βήματος ἀφοῦ κάποιος ἀπὸ τοὺς συναδέλφους ἢ καὶ μόνον τὸ Σχολεῖον θὰ εἶναι συνδρομητὴς καὶ θὰ ἠμποροῦν ὅλοι οἱ εἰς τὸ Σχολεῖον ὑπηρετοῦντες νὰ τὸ διαβάζουν ἐκ περιτροπῆς;

Ἐπροχωρήσαμεν μήπως πολὺ εἰς τὰς σκέψεις μας αὐτάς; Πιθανόν. Ἐλπίζομεν νὰ εἶναι ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι, ποὺ εἶχον ἀνάγκην ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματά μας αὐτά, γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν ἕνα ἀπὸ τὰ στοιχειῶδη καθήκοντά των.

ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ

Εἰς πολλὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις ἔχουν καταφύγει ἕνα πλῆθος ἀνταρτοπλήκτων κατοίκων τῆς περιοχῆς καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς αὐτὴν διδάσκαλοι. Ἔτσι ἐρήμαξαν καὶ τὰ Σχολεῖα μαζὶ μὲ τὰ χωριά, διδάσκαλοι δὲ καὶ μαθηταὶ ἔπαυσαν κατ' ἀνάγκην, ἐργαζόμενοι.

Ἀλλ' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εὑρεθῆ τρόπος, ὥστε οἱ διδάσκαλοι νὰ συγκεντρώσουν τοὺς μαθητάς των, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι ὅλοι ἐκεῖ, καὶ νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως ἐκ περιτροπῆς μὲ αὐτά. Εἶναι ἀπαράδεκτον, τὰ μὲν παιδιὰ τῶν πόλεων νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ Σχολεῖά των κανονικά, τὰ δὲ ἄτυχα, τὰ θύματα τῆς ἀνταρσίας, νὰ μένουν ἀμόρφωτα.

Ρίπτομεν μίαν γνώμην καὶ θὰ εἴμεθα ἱκανοποιημένοι, ἂν ἡ γνώμη μας αὐτὴ ἠμπορῇ νὰ ἐφαρμοσθῆ. Πιστεύομεν, ὅτι πρῶτοι οἱ διδάσκαλοι, ποὺ παραμένουν σήμερα ἄνεργοι εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας παρὰ τὴν θέλησίν των κατέφυγον, θὰ υἱοθετήσουν τὴν γνώμην μας αὐτὴν καὶ ὅτι θὰ καταβάλουν κάθε προσπάθειαν, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἁπλῆ γνώμη.

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Τὸ Κράτος ἐπέτρεψε διανομὴν εἰς τοὺς ἄρρενας ὑπαλλήλους τῶν ἐπανωφορίων, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν θὰ καταβάλλουν εἰς μηνιαίας ἰσοπόσους δόσεις. Δὲν θέλομεν νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑφάσματός των, γιατί, ἀτυχῶς, γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους δὲν ἐκρίθη ποτὲ ἀναγκαῖον νὰ ἐνδυθοῦν μὲ καλῆς ποιότητος ὑφάσματα. Ὑπῆρχον τὰ ἐπανωφόρια εἰς τὰς Κρατικὰς ἀποθήκας καὶ ἐθεωρήθησαν κατάλληλα γιὰ ὑπαλλήλους.

Ἔχει καλῶς.

Ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσωμεν, γιατὶ τάχα νὰ ἔχουν ἀνάγκην ἐπανωφορίων μόνον οἱ ἄνδρες καὶ ὄχι αἱ γυναῖκες; Μήπως αἱ γυναῖκες ὑπάλληλοι δὲν κρυώνουν ἢ μήπως ὁ μισθός των εἶναι ἀρκετός, ὥστε ν' ἀγοράσουν ἐξ ἰδίων ἐπανωφόρια;

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἱστορία τῶν ἐξ Ἀμερικῆς δεμάτων, τὰ ὁποῖα ἂς σημειωθῆ εἶναι μικρὰ καὶ ἄνευ μεγάλης οὐσιαστικῆς ἀξίας.

Εἰς σύλλογος μᾶς γνωρίζει, ὅτι θὰ διαμαρτυρηθῆ ἐντόνως διὰ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ τὴν διάθεσιν τούτων κατὰ τρόπον μὴ ἀνταποκρινόμεναν πρὸς τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κλάδου εἰς τὸν Παγκόσμιον Ὀργανισμὸν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν.

Ἡ Διδασκ. Ὁμοσπονδία, ἤτις χάρις εἰς τὰς διαμαρτυρίας της παρέλαβε τὰ 20 ἐκ τῶν 42 δεμάτων ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν διαμαρτυρόμεναν σύλλογον ὡς πρὸς τὴν προσφυγήν του εἰς τοὺς ξένους διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διάθεσιν τῶν δεμάτων.

Ἡ ἐθνική μας ἀξιοπρέπεια ἐπιβάλλει νὰ μὴ μεταφέρωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰς διοικητικάς μας ἀτελείας. Ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι ἐθνικὸν συμφέρον νὰ ὑποσκάψωμεν ἡμεῖς τὴν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἐμπιστοσύνην τῶν ξένων φίλων μας.

Ἄλλως τε, ἐὰν ἐγένετο ἀδικία τις εἰς βάρος συναδέλφων τινῶν αὐτὸ εἶναι κακόν, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ καὶ κατάχρησιν, διότι τὰ δέματα θὰ χορηγηθοῦν πάλιν εἰς συναδέλφους. Ἡμεῖς βεβαίως προεκρίναμεν ἕνα τρόπον διανομῆς, ὁ ὁποῖος θὰ ἱκανοποίει ὅλους τοὺς συλλόγους μας. Τὸ Ὑπουργεῖον ἔκρινεν, ὅτι, ἐὰν εἰς μίαν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν γίνῃ, ἡ διανομὴ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρατηθέντων δεμάτων, δὲν ἀνατρέπει τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τούτων, διότι οἱ διδάσκαλοι ὅλης τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν μοῖραν ἀπαθλιώσεως καὶ ἡ περιφέρεια εἰς ἣν ἀποστέλονται κατέχει μίαν τῶν πλέον ἐπικαίρων θέσεων.

Ἂς ἀφήσωμεν λοιπὸν μεταξύ μας τὰ παράπονά μας καὶ ἂς φροντίσωμεν νὰ ἑδραιώσωμεν τὴν πίστιν τῶν ξένων φίλων μας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

ΝΑ ΚΑΘΟΥΝ ΟΛΟΙ

Εἰς τὸ ἀμέσως προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύθη ὁ πίναξ τῶν κληθέντων νὰ φοιτήσουν εἰς τὴν μετεκπαίδευσιν συναδέλφων.

Τὸν πίνακα ἐλάβομεν τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ γράψωμεν καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐκπληξίν μας διὰ τὴν μὴ πρόσκλησιν πάντων τῶν ἐπιτυχόντων πρὸς φοίτησιν.

Ἡ διοίκησις κατὰ τὸν ἀγῶνά της διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς μετεκπαιδεύσεως ἔλαβε γνῶσιν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν καλουμένων δὲν θὰ ἔφθανε τοὺς πεντήκοντα, διότι μερικοὶ τῶν ἐπιτυχόντων εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ ἀπολυθῆ καὶ δὲν ἐπέμεινε, προκειμένου νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰ ἐμπόδια διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, νὰ συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς δι' ἐπιλαχόντων. Ἀλλὰ δὲν ἀνέμεινε νὰ ἴδῃ τὸ φῶς ἀπόφασις μὴ συμπεριλαμβάνουσα καὶ πάντας τοὺς ἐπιτυχόντας!

Ἀποτανθεῖσα εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ πληροφορηθῆ τοὺς λόγους οἵτινες ἐπέβαλον τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ, δὲν ἱκανοποιήθη ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν.

Ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος σαθαρός, ὅστις ἐπιβάλλει τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγραφῆ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἵνα πεισθῆ καὶ ὁ κλάδος περὶ τούτου. Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἀναγράφεται, δίδεται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι πρόκειται περὶ μέτρου τὸ ὁποῖον ἐλήφθη κατὰ τρόπον αὐθαίρετον καὶ ἀντίθετον πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν.

Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσωμεν, ὅπως τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἀναθεωρήσῃ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληθέντων καὶ νὰ συμπληρώσῃ τοῦτον καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ἐπιτυχόντων.

Αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον καὶ θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἀναγνωρίζον τοῦτο θὰ τὸ ἀποδώσῃ.

⊙ ⊙ ⊙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ⊙ ⊙ ⊙

'Ο Σύλλογος Δημ)λων Α'. Περιφερείας 'Αθηνῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κ. κ. συναδέλφους.

'Αθῆναι 19 'Οκτωβρίου 1947

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, λόγῳ τῶν θερινῶν διακοπῶν, αἵτινες ἐμεσολάβησαν μετὰ τὴν ἐκλογήν του, δὲν εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσῃ μεθ' ὑμῶν καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ. Ἤδη μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σχολ. ἔτους ἀπευθύνει πρὸς ἅπαντας τὰς θερμάς του εὐχαριστίας καὶ συγχρόνως τὸν πλέον ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, συνοδευόμενον μὲ τὰς συναδελφικάς του εὐχάς, ὅπως ἐν ὑγείᾳ, καὶ μὲ τὸν αὐτόν, ὅπως πάντοτε ἔνθερμον ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν, μὲ τὴν αὐτὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην καὶ μὲ τὴν αὐτὴν πίστιν ἐξασκήσητε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ βαρὺ μέν, κατ' ἐξοχὴν ὅμως εὐγενές, ὑψηλὸν καὶ ὡραῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον εὐηρεστήθη νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐκλεκτούς της ἐργάτας, ἡ Πολιτεία, ἥτις εὐλόγως τρέφει τὴν παρήγορον ἐλπίδα καὶ μετὰ πεποιθήσεως προσδοκᾷ, ὅτι ὑπέρποτε σήμερον, θὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς ὑπερτάτης ταύτης τιμῆς καὶ θὰ ἐκτελέσωμεν εὐόρκως καὶ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον μας συναισθανόμενοι, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς μας ἔχει ἐμπιστευθῆ τὸ μέλλον καὶ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις τῆς Πατρίδος. Ἡ ἱερότης τῆς ὑψηλῆς μας ἀποστολῆς ἂς εἶναι δι' ἡμᾶς ἀρκετὴ ἱκανοποίησις, ἂς μᾶς ἠλεκτρίζῃ καὶ ἂς μᾶς θερμαίνῃ, ἂς μᾶς δίδῃ ὑπερηφάνειαν καὶ ἂς μᾶς γιγαντώνῃ εἰς τὸ ἔργον μας. Ζήτω ἡ Αἰωνία Ἑλλάς!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, κ. συνάδελφοι, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ κάμωμεν πρὸς ὑμᾶς μίαν σύστασιν:

Πάντες ἀσφαλῶς γνωρίζετε, ὅτι ὁ Διδ)κὸς Κλάδος ἀριθμῶν ὑπὲρ τοὺς 15.000 συναδέλφων, καλῶς ὠργανωμένος ἀποτελεῖ δύναμιν τεραστίαν, δυνάμενος διὰ ταύτης, ὡς καὶ τῆς ἠθικῆς του τοιαύτης νὰ καταστήσῃ σεβαστὴν τὴν ὕπαρξίν του καὶ νὰ ἐπιτύχῃ εὐνοϊκὴν λύσιν ὅλων τῶν δικαίων ἀποιτήσεών του.

Δὲν διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν οὐδενός, ὅτι αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἐπιδιώξεις τοῦ Κλάδου ἱκανοποιοῦνται ὄχι διὰ μιᾶς ὅλαι, ἀλλὰ μὲ τὸ σταγονόμετρον καὶ μάλιστα κατόπιν μεγάλων προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων σκληρῶν, ἐν τῇ συνεχεῖ δὲ ἐπιδιώξει τῆς βελτιώσεως διαρκῶς καὶ νέαι ἀπαιτήσεις καὶ νέα προβλήματα ἀνακύπτουν, καθιστῶντα ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβεβλημένην, ἰσχυρὰν καὶ καθολικὴν τὴν Κλαδικὴν ὀργάνωσιν.

Οὐδεὶς ἀπολύτως πρέπει νὰ πλανηθῇ ἀπὸ προσωρινάς, μερικάς ἢ παροδικὰς ἐπιτυχίας καὶ οὐδεὶς πρέπει νὰ σφετερισθῇ μετέχων τῶν καρπῶν τῶν ἑκάστοτε ἐπιτυχιῶν τοῦ Κλάδου καὶ νὰ χαλαρώσῃ τὴν συνεργασίαν του ἢ νὰ μείνῃ ἀδιάφορος εἰς τὴν συνολικὴν προσπάθειαν, ἀφήνων τὰ βάρη τῶν ἀγώνων ἐπὶ ξένων ὤμων, αὐτὸς δὲ μὲ ἡσυχίαν— ἢ, καὶ μὲ πονηρίαν πολλάκις, κλείων τὸ ἕνα μάτι — νὰ κάνῃ τὸν ἐξυπνον παραμένων ἀνενόχλητος καὶ ἐν ἀδρανείᾳ. Ἀντιθέτως ἕκαστος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν συναίσθησιν καὶ τὴν ἀκλόνητον πίστιν, ὅτι ὡς μονὰς ὀφείλει καὶ αὐτὸς νὰ μετέχῃ ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων μὲ τὸ σύνολον, ἐφ' ὅσον ἔχει καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ αὐτό.

Αἱ ὑποχρεώσεις μας αὗται εἶναι:

1) Ἕκαστος ὀφείλει νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος ὡς μέλος τοῦ Συλλόγου τῆς περιφερείας του, μετέχων ἐνεργῶς τῶν συνεδριάσεων, συσκέψεων καὶ Γεν. Συνελεύσεων καὶ μὴ ἀπουσιάζων ἐξ αὐτῶν ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου. Ἡ νοοτροπία—ὀλίγων εὐτυχῶς, — ὅτι πρέπει νὰ ἐργάζωνται οἱ ἄλλοι καὶ αὐτὸς νὰ τὰ βρίσκῃ ἕτοιμα, πρέπει νὰ λείψῃ.

2) Ἕκαστος ἐπίσης ὀφείλει νὰ εἶναι συνδρομητὴς εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν μας καὶ τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

3) Ἕκαστον μέλος δέον νὰ καταβάλῃ εἴτε ἐφ' ἅπαξ, εἴτε καὶ εἰς δόσεις (2 ἢ 3), τὰς συνδρομὰς αὐτοῦ. Ἡ εἰς τὸν Σύλλογον συνδρομή, ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς 5.000 ἐτησίως, ἡ δὲ τοιαύτη πρὸς τὴν Ὁμοσπονδίαν ὡρίσθη ὑπὸ τῆς ΙΘ' Γεν. Συνελεύσεως εἰς δρχ. 15.000, δι' ἕκαστον Ὁμοσπονδιακὸν ἔτος, ἤτοι 5.000 διὰ τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ 10.000 διὰ τὸ «Διδ)κὸν Βῆμα», ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ μέλη. Ἡ δύναμις τῶν Συλλόγων εἰς τὰς Γεν. Συνελεύσεις καθορίζεται ἀνολόγως τῶν μελῶν, ἅτινα μέχρι τῆς συγκλήσεως ἑκάστης, ἐξεπλήρωσαν τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸν Σύλλογόν των καὶ τὴν Ὁμοσπονδίαν.

Τελευτῶντες, κ. Συνάδελφοι, ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ παροτρύνωμεν ὑμᾶς, ὅπως οὐδεὶς ἀπολύτως μείνῃ ἔξω ἀπὸ τὴν Ὀργάνωσιν, ἀλλὰ νὰ σπεύσουν ἅπαντες νὰ ὀργανωθοῦν ἐγγραφόμενοι μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας, καταβάλλοντες συγχρόνως ὁλόκληρον ἢ μέρος τῆς συνδρομῆς των καὶ δηλοῦντες τοῦτο διὰ καταστάσεων κατὰ σχολεῖον ἢ κατὰ τμῆμα ἢ καὶ ἀτομικῶν τοιούτων πρὸς ἡμᾶς μὲ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἀκριβῆ διεύθυνσιν ἑκάστου, ἵνα συντάξωμεν καὶ ἀποστείλωμεν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν γενικὴν κατάστασιν διὰ τὴν κανονικὴν ἀποστολὴν τοῦ «Δ. Βήματος».

Μετὰ πάσης τιμῆς

'Ο Πρόεδρος — 'Ο Γραμματεὺς

'Αλ. Χαραλαμπόπουλος — *Ν. Ζουνᾶκος*

Τὰ μέλη

Γρηγ. Δαζαρᾶκος, 'Αντ. Μονάντερος, Δημ. Γιαννάκης, Γερ. Γαρυφάλλου, 'Αθαν. Καρκάνης.

'Ο Διδασκαλικὸς Σύλλογος Χανίων πρὸς τοὺς κ. κ. συναδέλφους.

Συνάδελφοι,

1) Κοντὰ στὶς μεγάλες ἐπιτυχίες ποὺ σήμερα κατώρθωσε ἡ κλαδική μας ὀργάνωση, στὴ διαβάθμιση, τὶς προαγωγὲς κλπ., πρέπει νὰ προστεθῆ καὶ ἡ σημερινὴ λύση τοῦ οἰκονομικοῦ μας προβλήματος. Τακτοποιεῖται μερικὰ ἡ οἰκονομικὴ θέση μας, ὡς που γενικώτεροι λόγοι ἐπιτρέψουν τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἱκανοποίησή μας. Περιορίζονται ἐπίσης οἱ μεγάλες μισθολογικὲς διαφορὲς καὶ ἀνισότητες μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους. 'Ο Σύλλογός μας δὲν παρέλειψε στὴν περίοδο τῶν ζυμώσεων γιὰ τὴν οἰκονομικὴ βελτίωση νὰ ἐνισχύη τὴν 'Ομοσπονδία μας μὲ διαμαρτυρίες δὲ καὶ μὲ ὑπομνήματα νὰ παρουσιάζη τὴν τραγικὴ διαβίωση τῶν Δημοσ. Ὑπαλλήλων καὶ νὰ ὑποδεικνύη τὴ δίκαιη λύση. Ἰδιαίτερα μᾶς ἀπασχόλησε ἡ ἀδικία ποὺ γίνεται ἀπὸ πολὺ καιρὸ εἰς βάρος τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Κατορθώσαμε ἐπίσης κατὰ τὴν ἐπίσκεψη τῆς 'Αμερικανικῆς Οἰκον. 'Αποστολῆς στὴν πόλη μας, μὲ συνεργασία τῶν συναδ. τῆς Μέσης καὶ τῶν Διοικητικῶν ὑπαλλήλων νὰ συναντήσωμεν τὸν κ. Ρόζμαν καὶ νὰ τὸν κατατοπίσωμεν στὴ συνάντησή μας, μὲ ὑπόμνημα ποὺ τοῦ δώσαμε, καὶ στὶς μικρότερες λεπτομέρειες τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας. Γιὰ νὰ ἐνισχύσωμε ἐπίσης τὸν Δομοσιοϋπαλληλικὸν ἀγῶνα τοῦ Κέντρου ὅταν ἡ Κυβέρνηση δὲν εἶχε ἀκόμη ἀποφασίσει τὸν τρόπον τῆς Οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ περισσότερον κατέληγε νὰ δώση αὔξηση μὲ ποσοστὸ 25—50 ο)ο, ἀναθέσαμε στὸν κ. Καλομενόπουλον Διευθυντὴ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύση στὸς 'Αθήνας. Συνεργάσθηκε μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς 'Ομοσπονδίας μας καὶ τὴν Α. Δ. Ε. Δ. Υ. καὶ ἐπέδωσε ὑπομνήματα διαμαρτυρίας μας μὲ βασικὸ αἴτημα τὴν ἐξίσωση τῶν μισθῶν, τὴν κατάργηση τῶν ὑπερωριῶν, συνεργείων κλπ. Ἡ ἐνέργειά μας αὐτὴ ἦταν ἀρκετὰ καρποφόρος.

2) 'Ο ἀντιπρόσωπός μας στὴ ΙΘ' Γεν. Συνέλευση κ. Ι. Πανταλὸς τήρησε στὴ συνέλευση, τὶς ἐντολὲς ποὺ πῆρε. Συνεργάσθηκε μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Κρήτης καὶ μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Διδασκαλῖκῆς 'Ομοσπονδίας κ. Κωτσίκην στὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καινούργιου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἔτσι μπῆκε στὸ Συμβούλιο τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας ὁ συνάδ. 'Ηρακλείου Λ. Πετρίδης.

Τὰ πρακτικὰ τῆς ΙΘ' Γεν. Συνελεύσεως τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας ἄρχισαν νὰ τυπώνωνται. Θὰ στοιχίσουν 10.000 δραχ. ὅσοι συνάδελφοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὰ πάρουν νὰ στείλουν τὸ ἀντίτιμο στὸ Σύλλογο γιὰ νὰ κάμωμε τὴν παραγγελία.

3) Ὅπως θὰ διαβάσετε στὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα» ἡ ΙΘ' Γεν. Συνέλευση ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ κάθε μέλους στὴν 'Ομοσπονδία 15.000 δρχ. καὶ νὰ πέρνη δωρεὰν τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα». Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Συλλόγου μας ὡρίσθηκε 5.000 δρχ. Τὸ ποσὸν αὐτὸ (5.000) πρέπει νὰ εἰσπραχθῆ ἀπὸ τοὺς Ἐκκαθαριστὰς ἀπὸ δίμηνο 'Οκτωβρίου — Νοεμβρίου, γιὰ νὰ εἶναι τακτοποιημένα τὰ μέλη στὶς ἀρχαιρεσίες τοῦ Δεκεμβρίου. Ὅσοι συνάδελφοι θέλουν μποροῦν νὰ πληρώσουν καὶ ἀπὸ τώρα τὴ συνδρομὴ (15.000) τῆς 'Ομοσπονδίας.—Ἐμεῖς θὰ ἀποστείλωμε κατάσταση ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας στὴν Διδασκαλικὴ 'Ομοσπονδία γιὰ νὰ ἀποστέλλεται ἀπ' εὐθείας σ' ὅλους τοὺς συναδέλφους τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα». — Καὶ πάλι τονίζομε. Ὅσοι συνάδελφοι ὀρνοῦνται ἢ δυστροποῦν νὰ εἶναι μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς 'Ομοσπονδίας, εἶναι περιττὸν νὰ ὑποχρεώνωνται εἰς τοὺς Ἐκκαθαριστὰς νὰ πληρώσουν συνδρομή. Ἔχομε ὅμως τὴ γνώμη πὼς ἡ ὑποχρέωσή τους νὰ εἶναι μέλη τοῦ Συλλόγου γίνεται μεγαλύτερη ὕστερα ἀπὸ τὶς νέες ἐπιτυχίες τοῦ ὀργανωμένου Κλάδου. Ἡ τιμὴ ἀνήκει σ' αὐτούς. Δὲν εἶναι ὅμως ποτὲ τιμητικὸν σὲ κανένα νὰ ἀπολαμβάνῃ μόνον τοὺς καρποὺς, χωρὶς ὑποχρεώσεις.

Οἱ κ. κ. Ἐκκαθαρισταὶ παρακαλοῦνται νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὰ νέα μέλη τοῦ Συλλόγου σχετικὴν δήλωσιν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸν Σύλλογον καὶ τὴν Διδασκαλικὴν 'Ομοσπονδίαν.

'Ομοίως παρακαλοῦνται ἰδιαίτερα νὰ εἰσπράξουν ἔγκαιρα τὶς συνδρομές.

4) 'Ο Προμηθευτικὸς Συνετοιρισμὸς Δημοσίων Ὑπαλλήλων Χανίων μὲ ἀνακοίνωσή του καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἀπὸ τὰ μέλη του νὰ προμηθευθοῦν ἐνδυμασία μὲ δόσεις, νὰ περνοῦν ἀπὸ τὰ γραφεῖα του, γιὰ περισσότερες πληροφορίες.

5) Ὕστερα ἀπὸ ἐγκύκλιο τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας γιὰ καταρτισμὸ λευκώματος τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων συναδέλφων ἀπὸ 28)10)1940 μέχρι σήμερον, παρακαλοῦμεν ὅσους ἀπὸ τοὺς κ. κ. συναδέλφους ἔχουν στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τοὺς καταγομένους ἀπὸ τὴν περιφέρειάν των καὶ θυσιασθέντας συναδέλφους νὰ μᾶς τὰ ἀποστεῖλουν τὸ ταχύτερον, κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν: 1) Ὀνοματεπώνυμον, 2) ὄνομα πατρός, 3) ἡμερομηνία γεννήσεως (ἔτος ἡμερ. μην.), 4, τόπος γεννήσεως (χωρίον, ἐπαρχ. νομός), 5) τόπος κατοικίας, 6) ὀργανικὴ θέσις ἣν κατεῖχεν, 7) ἡμερομην. διορισμοῦ, 8) βαθμὸς ὑπηρεσίας, 9) οἰκογεν. ὑποχρεώσεις (ἔγγαμος, ἄγαμος, τέκνα κλπ.), 10) ἐὰν ἔπεσε εἰς μάχην, 11) στρατολογικὴ κλάσις), 12) σῶμα ὅπου ὑπηρέτει, 13) βαθμὸς εἰς στρατόν, 14) μάχαι ὅπου ἔλαβε μέρος, 15) ἡμερομηνία ὅπου ἔπεσε, 16) ὅλλ, αἰτία θανάτου, 17) ἡμερησία διαταγή Σώματος ἢ ἄλλα στοιχεῖα ἀπ' ὅπου φαίνεται ἡ αἰτία θανάτου, 18) τιμητικαὶ διακρίσεις ὑπηρεσίας ἢ στρατοῦ, 19) ἔτυχε πολιτικῆς ἢ πολεμικῆς συντάξεως ἢ οἰκογένειά του, 20) ἄλλαι πληροφορίαι (ἐπιστολαί). Αἱ φωτογραφίαι ποὺ θὰ ἀποσταλοῦν νὰ εἶναι καθαραί. 'Ομοίας φύσεως πληροφορίαι νὰ ἀποσταλοῦν καὶ γιὰ τοὺς ἀναπήρους συναδέλφους. Νὰ ἀναγράφεται καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπηρίας των.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

'Εγκύκλιος Συλλόγου Δημοδιδασκάλων 'Επαρχίας Πιερίας πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη του.

Κατερίνη 6 'Οκτωβρίου 1947

'Αγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης μεθ' ὑμῶν ἐπικοινωνίας, σᾶς στέλλομεν τοὺς πλέον ἐγκαρδίους συναδελφικοὺς χαιρετισμούς.

Προσέτι εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὴν τιμὴν ποὺ μᾶς ἐκάματε, ἀναθέσαντες εἰς ἡμᾶς, διὰ τῆς ψήφου σας, τὴν διαχείρισιν τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου ἐν τῇ Περιφερείᾳ μας.

Σᾶς παρέχομεν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς τιμητικῆς αὐτῆς διακρίσεως.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῆς Γεν. Συνελεύσεώς σας, ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του, καίτοι ἐμεσολάβησαν αἱ διακοπαί, εἰργάσθη κατὰ τρόπον ὥστε ἐν τῷ ὀλίγῳ αὐτῷ χρονικῷ διαστήματι νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντά μας, εὑρισκόμενον ἐν συνεχῇ ἐπαφῇ μετὰ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Μᾶς ἀπησχόλησαν ζητήματα μισθολογικά, προαγωγῶν καὶ ἱδρύσεων σχολείων, προαγωγῶν συναδέλφων, ἐνισχύσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας μας, ὁλικῶς καὶ ἠθικῶς εἰς τοὺς ἀγῶνας της διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν μας ἐπιδιώξεων, ἔκαμε παρουσιάσεις εἰς διαφόρους 'Αρχὰς διὰ ζητήματα τῶν συναδέλφων καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει.

Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ κάμωμεν ἀπολογισμὸν τῆς μέχρι τοῦδε συντελεσθείσης ἐργασίας ἀλλὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ μνείαν τούτων, διὰ νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς μερικοὺς μεμψιμοίρους συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι δὲν κάμουν ἄλλο τι, εἰ μὴ νὰ ἀποδίδουν μομφάς, ὅτι ὁ Σύλλογος εἶναι νεκρός, ὅτι οὐδεμίαν δρᾶσιν παρουσιάζει κ. τ. ὅ.

Καλὸν θὰ εἶναι οἱ συνάδελφοι νὰ θεωρῶσι καθῆκον των νὰ ἐνισχύουν τὸ Διοικ. Συμβούλιον εἰς τὰς προσπαθείας του, ἀναθέτοντες εἰς τοὺς ἐκλεγμένους ὑπ' αὐτῶν τὴν ἐτίλυσιν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων των, ὑποδεικνύοντες εἰς αὐτοὺς καλυτέρους τρόπους ἐπιλύσεως τούτων, ἀντὶ νὰ κάθηνται εἰς τὰς τριόδους καὶ νὰ τοὺς κακολογοῦν, ἐν ᾧ δὲν παρακολουθοῦν τὴν ἐργασίαν των, δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς Συνελεύσεις καὶ θυσανασχετοῦν εἰς τὴν καταβολὴν τῆς συνδρομῆς των, καθ' ἣν στιγμὴν γνωρίζουν ὅτι μὲ ἀγῶνας πολλοὺς καὶ ἐπιπόνους ἡ Διδασκαλικὴ 'Ομοσπονδία ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων δημοδιδασκαλικῶν ὀργανώσεων, ἐπέτυχε τὴν τελευταίαν μισθολογικήν μας αὔξησιν.

Ἐτάξαμεν ὡς γνώμονα τῶν ἐνεργειῶν μας τὸ συμφέρον τῆς τάξεώς μας καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων τὰ ὁποῖα διακυβεύονται ἀπὸ μερικοὺς ἀρνησιπάτριδας Ἕλληνας.

Οἱ συνάδελφοι διὰ πᾶν ζήτημά των νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Σύλ-

λογον δστις θά προσπαθῆ διά τῆς 'Ομοσπονδίας μας ἡ δι' ἀπ' εὐθείας παραστάσεως πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, ἐφ' δσον τοῦτο καθίσταται ἐφικτόν, νά ἐπιλαμβάνηται τῆς ἐπιλύσεώς του.

Τό Διοικ. Συμβούλιον θά καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν.

1) Διά τήν ἐξύψωσιν τοῦ διδασκάλου εἰς τά δμματα τῆς Πολιτείας καί τῆς κοινωνίας.

2) Διά τήν ἑδραίωσιν τῆς πεποιθήσεως ὅτι ὁ διδάσκαλος ἐργάζεται ἐθνικῶς ὡς ἐχόμενος στερρῶς τῶν πατρίων.

3) Διά τήν ὀργάνωσιν διαλέξεων διαφωτιστικῶν τοῦ ἔργου τοῦ λαϊκοῦ σχολείου.

4) Διά τήν ἵδρυσιν βιβλιοθήκης καί ἀπόκτησιν γραφείου τοῦ Συλλόγου.

5) Διά τήν ἵδρυσιν Ταμείου ἀλληλοβοηθείας.

6) Διά τήν παρακολούθησιν, δι' ἐπί τούτῳ ὡρισθησομένης 'Επιτροπῆς, τῶν εἰς τό Γυμνάσιον φοιτούντων τέκνων τῶν συναδέλφων.

7) Διά τήν ὑποστήριξιν τῆς ἀνωτέρας συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεώς μας, διά παντός τρόπου, ὥστε ν' ἀποτελῇ αὕτη τήν πραγματικήν καί οὐσιαστικήν συνισταμένην τῶν δυνάμεων ὅλων τῶν ὠργανωμένων συναδέλφων.

'Η ἕνωσις καί συσπείρωσις τῶν συναδέλφων πέριξ τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας θά συντελέσῃ εἰς τήν ἐξύψωσίν μας καί εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν ὅλων τῶν ἐπιδιώξεών μας.

Εἶναι ἀξιοθαύμαστον τό ψυχικόν σθένος καί ἡ σωματική ἀντοχή τῶν ἐκλεκτῶν τῆς 'Ομοσπονδίας μας, οἵτινες μέ τήν χαρακτηρίζουσαν αὐτούς ἀγάπην πρός τόν διδάσκαλον τόν σκαπανέα αὐτόν τῆς προόδου καί τήν ἱεράν ἀποστολήν του, θέτουν ὡς μέλημα τῆς ζωῆς των τήν προαγωγήν τῶν συμφερόντων του.

'Ενισχύοντες τήν Διδασκαλικήν 'Ομοσπονδίαν ἐπιβραβεύομεν τοὺς κόπους των καί ἐνισχύομεν καί ἡμᾶς αὐτούς.

Μέλη τοῦ συλλόγου καί κατ' ἀναλογίαν καί μέλη τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ συνάδελφοι, ὡς ἀπολαμβάνοντες, ἅπαντες τῶν ὠφελημάτων τῶν προερχομένων ἀπό τοὺς ἀγῶνάς της. Δέν δύναται νά νοηθῇ ὠφελούμενος ὅστις δέν προσφέρηται νά ἀναγνωρίσῃ τήν προέλευσιν τῆς ὠφελείας. 'Η ἀναγνώρισις δέ τῆς ὠφελείας συνεπάγεται καί ὑποχρεώσεις. 'Υποχρέωσις δέ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ συμπαγής συμπαράστασις παρά τό πλευρόν τῆς 'Ομοσπονδίας, ἐξ ἧς προέρχονται αἱ ὠφέλειαι καί ἡ ὑλική ἐνίσχυσίς της.

'Η συνδρομή πρός αὐτήν ὡρίσθη εἰς τό ποσόν τῶν 15.000 δραχ. κατά ὁμοσπονδιακόν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπό 15ης 'Ιουλίου, τό δέ «Διδασκαλικόν Βῆμα» θά ἀποστέλληται δωρεάν πρός ὅλα τά μέλη της ὥστε τοῦτο ν' ἀποβῇ τό ἀγαπητόν ὄργανον καί ὁ ἀχώριστος φίλος κάθε διδασκάλου. Δι' αὐτοῦ θά ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν μέ ὅλους τοὺς συναδέλφους καί θά παρακολουθῇ καί θά ἐνημερώνεται ἐπί τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀπασχολούντων αὐτόν ζητημάτα.

Αἱ κατά μῆνα καταβαλλόμεναι 2.000 δραχ. ἀποτελοῦν τήν συνδρομήν πρός τήν Διδασκαλικήν 'Ομοσπονδίαν καί ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου διά τάς ἀνάγκας του.

Συνάδελφοι,

Ζητοῦμεν τήν ἐνίσχυσίν σας διά τήν ἐπίτευξιν ὅλων τῶν προεκτεθέντων.

Αἱ ζοφεραί ἡμέραι ἃς διερχόμεθα θά παρέλθουν καί θά ροδίσῃ καί πάλιν ἡ 'Ηώς τοῦ 'Εθνικοῦ μεγαλείου, διά τό δποῖον πρέπει νά θέσωμεν ὁλοκαύτωμα τόν ἑαυτόν μας. Διότι θά ἦτο ἀνάξιον ἡμῶν, ὑπό τά δμματα τῶν Πιερίδων Μουσῶν καί 'Ολυμπίου Διός νά ὀρροδήσωμεν πρό τῶν ἐπαπειλούντων ἡμᾶς κινδύνων. Καί τότε ἐσμέν βέβαιοι ὅτι, αἱ καλαί ἡμέραι ποδ θά ἀνατείλουν δι' ὅλους τοὺς "Ελληνας θά ἀνατείλουν καί διά τόν *"Ελληνα Διδάσκαλον.*

Μετά συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Τό Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου

'Ο Πρόεδρος — 'Ο Γραμματεύς
Χαρ. 'Αμοιρίδης — *Κ. Τσικόπουλος*

Τά Μέλη

Γ. Κοντοτάσιος ('Αντιπρόεδρος). Β. Σακελλαρίου (Ταμίας), Σταῦρος Κωνσταντινίδης, Δημ. Κίτσος, "Αννα Τσικαδέρη.

'Ο Σύνδεσμος Δημ)λων Κερκύρας πρὸς πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς μὴ ἐγγραφέντας εἰσέτι συναδέλφους.

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω "Εκκλησιν τῆς Διοικήσεως τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας δημοσιευθεῖσαν καί εἰς τό Διδασκ. Βῆμα τῆς 10-9-47 μέ τήν παράκλησιν ὅπως οἱ κ. κ. Συνάδελφοι ἀναγνώσωσιν ταύτην ἐπισταμένως καί ἐπιδείξωσιν ἀνάλογον κατανόησιν χάριν τοῦ κοινοῦ πάντων συμφέροντος.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

'Η Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας 'Ελλάδος πιστεύουσα ὅτι ἐκ τοῦ τελευταίου ἀγῶνος της ἐπετεύχθη ἠθική καί ὑλική ὠφέλεια διά τόν Κλάδον ἀφ' ἑνός ἐκ τῆς σχετικῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καί τῆς περικοπῆς ἰδίᾳ τῶν συνεργείων ἀφ' ἑτέρου καλεῖ τοὺς συναδέλφους τῆς χώρας ὅπως πυκνώσωσι τάς φάλαγγας τῶν ὠργανωμένων συναδέλφων ἐγγραφόμενοι εἰς τήν δύναμιν τῶν Συλλόγων των καί καταβάλωσι τήν πρὸς τήν 'Ομοσπονδίαν ἐκ δρχ. 15.000 συνδρομήν των ἐξ ὁλοκλήρου εὐθύς ὡς εἰσπράξωσιν ἐκ τοῦ Δημ. Ταμείου τήν διαφοράν τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ πρώτου 15θημέρου τοῦ μηνός 'Οκτωβρίου ἐ. ἔ.

Τό τοιοῦτον ἐκτός τοῦ ὅτι δίδει οἰκονομικήν εὐχέρειαν εἰς τήν Διοίκησιν διά τήν ἄνετον ἐξακολούθησιν τῶν ἀγώνων της, ἀποτελεῖ καί ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τοῦ Κλάδου ὅτι ὄντως ἀποτελεῖ νίκην ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐξισώσεως τῶν μισθῶν ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

'Αναμένομεν οἱ συνάδελφοι νά ἐκτιμήσωσι δεόντως τό τοιοῦτον καί νά μᾶς δώσουν τήν ἐνθάρρυνσιν διά νέας ἐξορμήσεις.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Σχετικὸν σημείωμα περὶ εὐθύνης.

'Η Διοίκησις τῆς 'Ομοσπονδίας καλεῖ τοὺς συναδέλφους νά καταβάλουν τήν συνδρομήν των μέ τήν εὐκαιρίαν τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν, πιστεύουσα ὅτι δέν θά μείνῃ συνάδελφος ποὺ νά μή σπεύσῃ εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς στοιχειώδους αὐτῆς ὑποχρεώσεώς του.

Οἱ συνάδελφοι ἂς μή λησμονοῦν ὅτι τήν αὔξησιν αὐτήν τῶν μισθῶν τήν ἐπέτυχον μόνον μέ τούς ἀγῶνας τῆς 'Ομοσπονδίας των καί ἀκόμη ὅτι ὁ ἀγών αὐτός πρέπει νά ἔχῃ τήν συνέχειάν του διά νά συμπληρωθῇ ἡ αὔξησις συμφώνως πρός τάς σημερινάς βιοτικάς του ἀνάγκας.

"Αν ἑπομένως δέν σπεύσουν νά συμμορφωθοῦν πρός τήν πρόσκλησιν αὐτήν τῆς Διοικήσεως νά μή ἀναμένουν οὗτοι καρποφόρον τόν μελλοντικόν της ἀγῶνα, καί ἡ εὐθύνη δέν θά βαρύνῃ τότε τήν Διοίκησιν τῆς ὀργανώσεώς μας ἀλλά αὐτούς τούς ἰδίους.

Ὅρει ἐγγραφῆς.

1) Οἱ τό πρῶτον ἐγγραφησόμενοι θά καταβάλωσι δραχ. 17.500 ἤτοι δι' ἐτησίαν εἰσφοράν εἰς τόν Σύνδεσμον δρχ. 2.500 καί δι' ἐτησίαν συνδρομήν εἰς Διδ. 'Ομοσπονδίαν καί Διδ. Βῆμα δρχ. 15.000.

2) Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τόν Σύνδεσμον θά καταβάλωσι μόνον δραχ. 15.000 δι' ἐτησίαν συνδρομήν εἰς τήν Διδασκαλικήν 'Ομοσπονδίαν καί εἰς Διδ. Βῆμα.

3) Οἱ καταβαλόντες δραχ. 10.000 δι' ἑξῆδα ἀντιπροσώπου καί ἔχοντες λαμβάνειν ὑπόλοιπον δρχ. 4.000, θά καταβάλωσιν ἀκόμη δραχ. 11.000 δι' ἐτησίαν συνδρομήν εἰς Διδ. 'Ομοσπονδίαν καί εἰς τό Διδ. Βῆμα. καί

4) Οἱ καταβαλόντες δραχ. 10.000 δι' ἐγγραφήν των εἰς τόν Σύνδεσμον καί δι' ἑξοδα ἀντιπροσώπου θά καταβάλωσιν ἀκόμη δρχ. 13.500 δι' ἐτησίαν συνδρομήν εἰς τήν Διδ. 'Ομοσπονδίαν καί εἰς τό Διδ. Βῆμα.

Διά τό Διοικητικόν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος — 'Η Γραμματεύς
Σπ. Ζηνιάτης — *'Ανδρον. Δαλιάνη*

Σημείωσις.—'Οργανώσατε τά Τμήματα τῆς ὑπαίθρου συμφώνως μέ τήν ἀποσταλεῖσαν σχετικήν ἐγκύκλιον καί τό Καταστατικόν τό ὁποῖον ἐλάβατε κατά τό παρελθόν ἔτος. "Εκαστος τμηματάρχης ἂς ἀναλάβῃ τήν φροντίδα τῆς ἐγγραφῆς τῶν κ. κ. συναδέλφων τοῦ τμήματός του καί τῆς ἀποστολῆς τῶν συνδρομῶν των, ἐάν ἐπιθυμῆτε νά ἀνήκετε εἰς τόν 'Ωργανωμένον Κλάδον καί ἐάν πιστεύετε εἰς τήν χρησιμότητα τῶν Δημοσιοϋπαλληλικῶν 'Οργανώσεων.

'Ο Διδασκαλικὸς Σύλλογος Λέσβου πρὸς τὰ μέλη του.

Μυτιλήνη 15]10]47

'Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Γιά πρώτη φορά ὕστερα ἀπό τήν ἐπανεκλογή μας ἐρχόμαστε σέ ἐπαφή μέ σᾶς καί μάλιστα μέ κείνους πού ὑπηρετοῦν στήν ὕπαιθρο.

Τοῦτο δέ γίνηκε ἀπό ἀδιαφορία οὔτε ἀπό ραθυμία γιατί μεῖς καί τήν ἐξοχή μας χάσαμε γιά νά μείνουμε στή Μυτιλήνη τό καλοκαίρι ὅπου καί τά ζητήματά μας παρακολουθούσαμε καί τούς συναδέλφους ἐξυπηρετούσαμε. 'Αλλά τά Σχολεῖα ἦταν κλεισιά. Τώρα πιά ἀνοιξαν καί καθένας βρίσκεται στή θέση τοῦ θεωρήσαμε ἀναγκαῖο νά ἐπικοινωνήσωμε μαζί καί νά εὐχηθοῦμε ὁ Θεός νά μᾶς βοηθήση σιό ἔργο μας γιά τή διαπαιδαγώγηση τῆς νέας γενεᾶς.

Τά διδασκαλικά ζητήματα βέβαια δέν λύθηκαν ὅλα. Πολλές κενές θέσεις κι' ἀπ' αὐτό πολλοί συνάδελφοι βαρειά φορτωμένοι ἀπό δ ὑλειά πού δυσκολεύονται νά τή βγάλουν πέρα. Διδακτηριακές ἀνάγκες μεγάλες. "Αν συλλογιστοῦμε ὅμως ὅτι σ' ἄλλες περιφέρειες δέν εἶναι ἀνοικτά τά Σχολεῖα καί τά διδακτήρια κατασρέφονται θά πρέπῃ νά κάνωμε ὑπομονή.—Τό μισθολογικό λύθηκε ὡς ἕνα μέρος χάρις στούς μεγάλους ἀγῶνας πού ἔκαναν οἱ Δημοσιοϋπαλληλικές ὀργανώσεις ἀνάμεσα στίς ὁποῖες στήν πρώτη γραμμή βρίσκεται ἡ 'Ομοσπονδία μας.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ.— Μέ ἀπόφαση τῆς ΙΘ'. Γεν. Συνελεύσεως τῆς 'Ομοσπονδίας ὅλοι οἱ διδάσκαλοι πού εἶναι μέλη τοῦ Συλλόγου θά παίρνουν τό «Βῆμα». Εἶναι ἀνάγκη νά παρακολουθῆ ὁ καθένας τά ζητήματά μας καί ἐξ ἄλλου ἐκεῖ δημοσιεύονται καί ἄρθρα παιδαγωγικά πάρα πολλά. Δέν ἀρκεῖ συνάδελφοι νά πληρώνωμε μόνο τή συνδρομή μας ἀλλά νά ζοῦμε τήν ὀργάνωση νά ἐνισχύουμε κείνους πού βρίσκονται στίς Διοικήσεις (Συλλόγου 'Ομοσπονδίας) μέ τή συμμετοχή μας στή συνδικαλιστική ζωή γιά νά παίρνουν κι αὐτοί δύναμη νά ἀγωνίζωνται γιά νά λύνουν τά ζητήματά μας.

Εἶναι πολύ λυπηρό ὅτι μερικοί μόλις δυσαρεστηθοῦν μέ ἕνα πρόσωπο ἢ γιατί δέν τούς δόθηκε δάνειο ἀπειλοῦν διαγραφή.— Μήπως ὁ Σύλλογος εἶναι κτῆμα κανενός.— Δέν εἶναι ὅλων μας σπίτι; Τά πρόσωπα περνοῦν, φεύγουν, ἀλλάζουν.

'Η Ἱστορία τοῦ Συλλόγου μένει.—Μήπως ὅλοι δέν καρπούμαστε τά κέρδη τῶν ἀγώνων.— Γιατί λοιπόν μερικοί μόνον νά ἀγωνίζωνται;

Εὐτυχῶς στό νησί μας ὅλοι οἱ συνάδελφοι εἶναι ὀργανωμένοι καί ὅλοι τακτικώτατοι στίς ὑποχρεώσεις τους.— Καί τοῦτο μᾶς δίνει δύναμη γιά νά συνεχίσωμε τό ἔργο μας.

'Η συνδρομή τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος» πού εἶναι (10.000) δέκα χιλιάδες θά κρατηθῆ σέ δυό δόσεις γιά νά μήν ἐπιβαρυνθοῦν οἱ συνάδελφοι (5.000) πέντε χιλιάδες στή πληρωμή 1η: Δεκεμβρίου 1947 καί ἄλλες (5000) πέντε χιλιάδας στή πληρωμή 15 Φεβρουαρίου 1948. Παρακαλοῦμε τούς ἐκκαθαριστάς νά τό λάβουν ὑπ' ὄψη τους νά ἐνεργήσουν τήν κράτηση καί νά μᾶς στείλουν τά χρήματα γιά νά τά στείλουμε καί μεῖς στή Διδασκαλική μας 'Ομοσπονδία γιά νά μπορέση νά κινηθῆ.

Παρακαλοῦμε τούς συναδέλφους μόνο σέ μεγάλη ἀνάγκη νά καταφεύγουν στό Σύλλογο γιά δάνειο γιατί καί χρήματα δέν ἔχουμε καί κείνους πού ἔχουν μεγάλη ἀνάγκη δέν μποροῦμε νά βοηθήσουμε καί δυσαρεστοῦνται.— Τώρα τά χρήματα τοῦ Συλλόγου εἶναι ὅλα διατεθειμένα καί χρεωστοῦμε 150.000 πού τίς ἔχουμε πάρει ἀπό τρίτο πρόσωπο γιά νά ἐξυπηρετήσουμε ἕνα συνάδελφο.

"Ἐχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι ὁ Σύλλογος θά τυπώση ἐλέγχους καί νά προμηθευθῆτε ἐγκαίρως γράφοντες εἰς τόν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου. Τήν τιμήν θά τήν δρίσωμεν σ' ἄλλη ἐγκύκλιο.

Μέ συναδελφικούς χαιρετισμούς

'Ο Πρόεδρος
'Απ. Σαλβαρῆς

Τά Μέλη:

Μιχ. Γιαναλῆς, Νικ. Σεβαστός, Στέλλα Μακρῆ, Χριστ. Θεολόγου

'Ο Σύλλογος 'Εθνικοφρόνων Δημ)λων καὶ Νηπιαγωγῶν Θεσ)κης πρὸς τὰ μέλη του.

Θεσσαλονίκη 15)10)1947

'Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ὡς γνωστόν ἡ ΙΘ' Γενική Συνέλευσις τῆς Διδασκαλικῆς 'Ομοσπονδίας ἀπεφάσισεν, δπως ἡ πρός ταύτην συνδρομή ἑκάστου μέλους καθορισθῆ εἰς δραχ. 15.000 ἐτησίως, τό δέ δργανόν της «Διδασκαλικόν Βῆμα» λαμβάνωσι τά μέλη δωρεάν.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, δπως προθυμοποιηθῆτε νά καταβάλητε εἰς τόν ταμίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Συλλόγου κ. Σπύρον Καραβασίλην τήν ἐκ 15.000 δραχμῶν συνδρομήν σας, τό ταχύτερον.

'Ο Σύλλογος ἡμῶν ἔχει ἀποστείλει πρός τήν Διδασκαλικήν 'Ομοσπονδίαν πλήρη κατάλογον τῶν μελῶν του μετά τῶν διευθύνσεών των.

'Ο Πρόεδρος — 'Ο Γ. Γραμματεύς
Γ. Μάνιος — **'Ηλ. Γουργούτης**

'Ο Διδασκαλικὸς Σύλλογος Χίου, πρὸς τὴν Διδασκαλικὴν 'Ομοσπονδίαν.

'Εν Χίῳ τῇ 9η 'Οκτωβρίου 1947

Λαμβάνομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν 'Υμῖν τήν λῆψιν τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 213 ἀπό 6 8 47 ἐγκυκλίου 'Υμῶν σχετικῶς μέ τήν ἀποφασισθεῖσαν ἐνοποίησιν τῆς συνδρομῆς τοῦ Διδ) κοῦ Βήματος καί τῆς 'Ομοσπονδίας εἰς τό ποσόν τῶν Δραχμ. 15.000 ἐτησίως καί νά ἀναφέρωμεν, δτι κατά τήν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου τῆς 13ης Σεπτεμβρίου ἀνεγνώσθη ἡ ὡς ἄνω ἐγκύκλιος ὑμῶν καί *ἐγένετο ἀποδεκτή ἀπό τό σύνολον τῶν παρευρεθέντων Διδ)λων, ἀπεφασίσθη δέ δπως ἡ καταβολή τῆς συνδρομῆς,* γίνῃ εἰς τριμηνιαίας δόσεις τῆς *πρώτης ἀρχομένης* μετά τήν 16ην τ. μ. 'Οκτωβρίου ἡμέραν *συμπίπτουσαν* μέ τήν καταβολήν τοῦ μισθοῦ.

'Ο Πρόεδρος — 'Ο Γραμματεύς
Κ. Κουφοπαντελῆς — *'Ανδρ. Παππᾶς*

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Ἐκοινοποιήθη διαταγὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δι' ἧς ἐντέλλονται οἱ κ. κ. Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν παρὰ τοῖς γραφείοις των βοηθῶν δι' ἄλλων.

Ὁμοίως ἐκοινοποιήθη διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζεται, ὅτι εἰς ἕκαστον γραφεῖον ἐπιθεωρήσεως θὰ ἀποσπασθῇ εἷς μόνον βοηθός ἄρρην.

Ἡ διαταγὴ ἀπαγορεύει τὴν εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ἀπόσπασιν διδασκαλισσῶν.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΩΝ Α'.

Αἱ ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν συμβουλίων προτάσεις προαγωγῆς διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α'. δὲν ἔφθασαν εἰσέτι εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δυνάμει τοῦ Νόμου εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ καταρτίσῃ τοὺς πίνακας κατ' ἐκλογὴν καὶ ἀρχαιότητα.

Ὑπολογίζεται, ὅτι οἱ πίνακες οὗτοι θὰ εἶναι ἕτοιμοι περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., ὁπότε βάσει τῶν ὑφισταμένων κενῶν θὰ ζητηθῇ ἡ πίστωσις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προαγωγῶν.

Οἱ ἀποτεινόμενοι δι' ἐπιστολῶν των πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς προαγωγῆς των ἃς ἔχωσι τοῦτο ὑπ' ὄψιν των καὶ ἃς μὴ ἀνησυχῶσιν.

Ἡ Διοίκησις ὅταν θὰ εἶναι καιρὸς θὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν ταχεῖαν χορήγησιν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων καὶ δημοσίευσιν τούτων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐκοινοποίησε τὴν ὑπ' ἀριθ. 84286)3-10-47 διαταγὴν του ἔχουσαν οὕτω:

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τῆς κωδικ. «περὶ ἀναρρωτικῶν κλπ. ἀδειῶν» νομοθεσίας ὅταν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ λοιπὸν τοιοῦτον τῶν σχολείων ὑποχρεοῦται κατὰ τριετίαν νὰ προσέλθῃ ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις καὶ ὑποβληθῇ εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας. Λόγῳ εἰδικώτερον τῆς ἐπικινδύνου ὡς ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς ἐξαπλώσεως τῆς φυματιώσεως, ἢ ἐν λόγῳ ἰατρικὴ ἐξέτασις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ θὰ ἀρχίσῃ δι' ἀκτινολογικῆς ἐξετάσεως, ἥτις θέλει διενεργηθῇ διὰ τῆς κατὰ σειρὰν μικροακτινογραφήσεως εἰς τὸ εἰδικὸν "Ἵδρυμα (Ριζάρειος Σχολή).

Παραγγέλομεν ὅθεν ὅπως ἄμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ὑποβάλητε εἰς τὴν Δ)σιν Σχολικῆς Ὑγιεινῆς καταστάσεις τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τὰ σχολεῖα τῆς δικαιοδοσίας σας προσωπικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ ἵνα ἡ ἐν λόγῳ Δ)σις ρυθμίσῃ τὴν κατὰ σειρὰν ἐξέτασιν εἰς τὸ ἀναφερόμενον "Ἵδρυμα. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἐξέτασιν θὰ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰς ταυτότητάς των.

Ὑπενθυμίζομεν ὑμῖν σχετικῶς, ὅτι οἱ ἀμελοῦντες ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τιμωροῦνται διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ὁριστικῆς τοιαύτης (ἄρθρον 26 παραγρ. Ι Α.Ν. 1959(39).

Ἡ ὡς ἄνω ἀκτινολογικὴ ἐξέτασις ἤρχισε διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον θὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν τούτων διὰ τῶν σχετικῶν μικροακτινογραφικῶν ὀργάνων.

Ο ΑΝΤΙΧΟΛΕΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Ἡ Δ)σις Σχολ. Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 95844)4—11—47 ἐγκυκλίου της παρέχει τὰς κατωτέρω ὁδηγίας ἀφορώσας τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν μαθητῶν δι' ἀντιχολερικοῦ ἐμβολίου.

Ι. Ἐνιεμένη ποσότης ἐμβολίου.— Ὁ ἐμβολιασμὸς διενεργεῖται γενικῶς εἰς δύο δόσεις. Ἡ ποσότης τοῦ ἐνιεμένου ἐμβολίου κανονίζεται ἀναλόγως τῆς ἡλικίας ἑκάστου ἐμβολιαζομένου ἀτόμου. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ μαθηταὶ ἄγουν ἡλικίαν 7—18 περίπου ἐτῶν:

Ἡ πρώτη δόσις εἰς μαθητὰς ἡλικίας 7—10 ἐτῶν θὰ εἶναι 0.40 γραμ.

Ἡ πρώτη δόσις εἰς μαθητὰς ἡλικίας 10 καὶ ἄνω θὰ εἶναι 0.50 γρμ. (ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἐνήλικας.)

Ἡ πρώτη δόσις εἰς μαθητὰς ἡλικίας κάτω τῶν 6 ἐτῶν 0.25 γραμ.

Ἡ δευτέρα δόσις (μετὰ 7—8 ἡμέρας) θὰ εἶναι γενικῶς διπλασία τῆς πρώτης. Δεδομένου ὅμως τοῦ ὑποσιτισμοῦ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς λόγῳ τούτου ἀπὸ μακροῦ ὑφισταμένης ἀδυναμικῆς των καταστάσεως θὰ ἦτο προτιμητέα ἡ διενέργεια τοῦ ἀντιχολεριοῦ ἐμβολιασμοῦ εἰς τρεῖς δόσεις. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν κατὰ τὴν πρώτην ἔνεσιν θὰ παρέχεται τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω πρώτης δόσεως (ἤτοι 0.20, 0.25, 0.12 γραμ.). Μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν θὰ ἐνεργῆται ἡ δευτέρα ἔνεσις μὲ διπλασίαν ποσότητα ἐμβολίου ἤτοι 0.40, 0.50, 0.25 καὶ μετὰ πέντε πλήρεις ἄλλας ἡμέρας ἡ τρίτη ἔνεσις μὲ ποσότητα ἐμβολίου τὸ ἄθροισμα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐνέσεως, ἤτοι 0.60, 0.75, 0.38 γραμ. οὕτως, εἰς μαθητὰς ἡλικίας 7—10 ἐτῶν ἡ ὁλικὴ ἐνιεμένη ποσότης θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1.20 γραμ., εἰς τοὺς ἄνω τῶν 10 ἐτῶν εἰς 1.50 καὶ εἰς παιδιὰ κάτω τῶν 6 ἐτῶν εἰς 0.75 γραμ.

ΙΙ. Τρόπος διενεργείας ἐμβολιασμοῦ. Ὁ ἐμβολιασμὸς διενεργεῖται ὑποδορείως, κατὰ προτίμησιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, ὡς καὶ εἰς τὴν ὑποκλείδιον χώραν, λαμβανομένων τῶν συνήθων κατὰ τὴν διενέργειαν ἐνέσεων μέτρων ἀπολυμάνσεως κλπ. Τὰ περιέχοντα τὸ ἀντιχολερικὸν ἐμβόλιον φιαλίδια τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς περιέχουν 20 γραμ. Δέον τὸ περιεχόμενον νὰ ἀναταράσσεται ἰσχυρῶς πρὸ τῆς χρησιμοποιήσεώς του, νὰ χρησιμοποιῆται δέ, εἰ δυνατόν, ἐξ ὁλοκλήρου, ἀποφρασσομένου τοῦ φιαλιδίου μετὰ πάσης προφυλάξεως ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐξ ὁλοκλήρου χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐμβολίου δέον νὰ κλεισθῇ τὸ φιαλίδιον διὰ τοῦ αὐτοῦ πώματος, ἀφοῦ προηγουμένως τεθῇ τὸ ἄκρον αὐτοῦ εἰς φλόγα οἰνοπνεύματος, ὅπως καὶ ὁ λαιμὸς τοῦ φιαλιδίου, ἐξασφαλισθῇ δὲ ἡ σφράγισις διὰ κηροῦ. Τὸ ἐμβόλιον πρέπει νὰ φυλάσσεται εἰς μέρος σκοτεινὸν καὶ δροσερόν, προφυλασσόμενον ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἡλίου.

ΙΙΙ. Ἀντιδράσεις ἐκ τοῦ ἐμβολίου.— Γενικῶς τὸ ἀντιχολερικὸν ἐμβόλιον προκαλεῖ ἐλαφρὰν γενικὴν καὶ τοπικὴν ἀντίδρασιν. Ἡ γενικὴ ἀντίδρασις συνίσταται εἰς μικρὰν ἀνίψωσιν τῆς θερμοκρασίας μέχρι 38ο καὶ γενικὴν κακουχίαν μὴ διαρκοῦσαν συνήθως πέραν τῶν 12—24 ὡρῶν. Τοπικῶς, εἰς τὴν χώραν τῆς ἐνέσεως παρατηρεῖται ἐρυθρότης, ἐξοίδησις, μικρὸς πόνος καὶ βάρος, παρερχόμενα τελείως μετά τινας ἡμέρας. Ἡ ἀντίδρασις ἐκ τῆς δευτέρας ἐνέσεως εἶναι σχεδὸν μηδαμινὴ ἢ πολὺ ἐλαφρά. Σημειωτέον ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις μὲ ἐντονωτέραν ἀντίδρασιν ἢ καὶ ἐντονωτάτην ἀκόμη. Εἰς μερικὰ δηλαδὴ ἄτομα παρατηρεῖται πυρετὸς μέχρι 40ο ἔντονος κεφαλαλγία καὶ ἔντονος τοπικὴ ἀντίδρασις. Σπανιώτερον εἶναι δυνατὸν νὰ προκληθοῦν ἔμετοι, κωλικοὶ καὶ διαρροϊκαὶ κενώσεις. Πάντα ταῦτα ὅμως εἶναι παροδικὰ μὴ ἐμπνέοντα ἀνησυχίαν. Ἐπιβάλλουν ἐν τούτοις ἀπόλυτον ἀνάπαυσιν ἐπὶ διήμερον τοὐλάχιστον, γαλακτοφυτικὴν δίαιταν μετ' ὀπωρῶν καὶ χρῆσιν ἐν ἀφθονίᾳ ὀπῶν λεμονίου καὶ πορτοκαλίου.

ΙV. Ἀντενδείξεις.— Ὁ ἀντιχολερικὸς ἐμβολιασμὸς ἀντενδείκνυται εἰς ἄτομα πάσχοντα α) ἀπὸ ὀξείας ἢ χρονίας παθήσεις νεφρῶν, β) καρδιοπαθείας καὶ γ) ἀπὸ φυματιώσεις ἐν ἐνεργείᾳ, οἱουδήποτε ὀργάνου, ἰδίᾳ δὲ τῶν πνευμόνων καὶ ἀπὸ ἀδενοπαθείας ἐμπυρέτους.

V. Διάρκεια ἀνοσίας.— Τὸ ἀντιχολερικὸν ἐμβόλιον δὲν ἀνοσοποιεῖ ἀποτελεσματικῶς ὅλα τὰ ἄτομα, προφυλάσσει ὅμως ταῦτα ἐν μεγάλῃ ἀναλογίᾳ. Πάντως τυχὸν προσβολὴ ὑπὸ τῆς νόσου ἐμβολιασθέντος ἀτόμου θὰ εἶναι ἠπιωτέρας μορφῆς καὶ ἡ θνησιμότης μεταξὺ ἐμβολιασθέντων μικροτέρα. Ἡ προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ ἐμβολίου ἀνοσία εἶναι περίπου ἑξάμηνος. Συνεπῶς διαρκοῦντος τοῦ ἐκ τῆς χολέρας κινδύνου πέραν τοῦ ἑξαμήνου συνιστᾶται νέα ἔνεσις ἐμβολίου (1 γραμ.) πρὸς ἀναζωπύρησιν τῆς ἀνοσίας, ἥτις θὰ ἐπαναλαμβάνεται ἀνὰ πᾶν ἑξάμηνον ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθῇ ὁ ἐκ τῆς νόσου κίνδυνος.

ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Τὰ πρακτικὰ μεταθέσεων τῶν συναδέλφων τὰ συνταχθέντα βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 70450 21-8-47 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τῶν κάτωθι ἐποπτικῶν συμβουλίων ἐστάλησαν πρὸς δημοσίευσιν ὡς μὴ προβλέποντα οὐδεμίαν δαπάνην.

Ἀθηνῶν Α.Β.Γ.Δ. Βοιωτίας Χαλκίδος, Λέσβου Α', Πειραιῶς Α'. Πειραιῶς Β'., Χίου, Σάμου (ὑπ' ἀριθ. 49) Λαρίσης, Γρεβενῶν, Βοΐου, Κοζάνης, Καρδίτσης, Ἐορδαίας, Γιαννιτσῶν, Χαλκιδικῆς, Κιλκίς, Βερροίας Παιονίας, Ξάνθης, Σερρῶν, Μαντινείας, Καλαμῶν, Ἀργολίδος, Ζακύνθου, Παραμυθιᾶς, Κονίτσης, Κερκύρας Ζαγορίου-Μετσόβου (μία πρᾶξις, Φιλιατῶν, Ἄρτης, Μεραμβέλου, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου, Γόρτυνος, Πεδιάδος.

Διὰ τὰ προβλέποντα δαπάνην πρακτικὰ ἐζητήθη ἡ σχετικὴ πίστωσις. Ἂν χορηγηθῇ αὕτη ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ μεταβολαὶ καὶ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν.

Μ. Τ. Δ. Υ.

Ὁ Δ)τὴς τοῦ Μ.Τ.Δ.Υ. παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκε, καὶ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὀχλήσεις μας μέχρι σήμερον δὲν μᾶς ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὰς ἐγγράφους ἀνακοινώσεις του περὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Μ. Τ. Δ. Υ.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προταθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μεταθέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν δὲν ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Γ. Δ. Δ. Λ. ἡ πίστωσις καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Θὰ πραγματοποιηθῇ μόνον ἡ μετάθεσις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἰωαννίνων Φ. Οἰκονόμου διὰ τὴν Μακεδονίαν, καθ' ὅσον προκλήθη αὕτη ἰδίᾳ ὑπαιτιότητι καὶ θὰ γίνῃ ἰδίαις δαπάναις, ὁπότε δὲν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις Γ.Δ.Δ.Λ.

Η ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΙ

Ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτημάτων συναδέλφων οἵτινες διετέλεσαν ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των σχετικῶς μὲ τὴν τύχην τῆς προαγωγῆς των ἀνακοινοῦμεν, ὅτι ἡ δημοσίευσις σήμερον τῶν προαγωγῶν των βάσει τῶν πρὸ διετίας προτάσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α'. εἶναι ἀδύνατος, διότι ἡ ἰσχὺς τοῦ πίνακος ἐκείνου δὲν ὑφίσταται πλέον ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου.

Οἱ μὴ προαχθέντες συνάδελφοι μόνον διὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας δύναται νὰ διεκδικήσουν τὴν προαγωγήν των, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθον αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμεναι προθεσμίαι.

ΟΙ ΕΠΙΛΑΧΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΩΝ

Καθ' ἃ μᾶς ἐπληροφόρησε τὸ Σον Ὑπουργεῖον Παιδείας εἰς πάσας τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τῆς τοιαύτης τῆς πόλεως Ἰωαννίνων ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαχθέντων ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενον διὰ τὴν φοίτησιν ἀριθμὸν καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει περιθώριον διὰ τὴν πρόσληψιν ἐπιλαχόντων.

Διὰ τὰς κενὰς θέσεις τῆς Παιδ. Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων ἔχουν ὑποβληθῇ ὑπὲρ τριάκοντα αἰτήσεις διὰ 4 θέσεις θηλέων καὶ 6 ἀρρένων. Μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἀπόφασις περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ ἐλήφθη.

ΕΠΟΠΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91925]24-10-47 ἐγκυκλίου του τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας γνωρίζει ὅτι, ἐκομίσθησαν ἤδη καὶ παραδίδονται εἰς τὰ κατὰ σειρὰν προτεραιότητος δικαιούμενα σχολεῖα χίλια (1.000) Ραδιόφωνα. Προεκηρύχθησαν ἐπίσης διαγωνισμοὶ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἄλλων ραδιοφώνων, ὡς καὶ Κινηματογραφικῶν Μηχανημάτων, γεωγραφικῶν χαρτῶν, κιμωλίας κλπ.

Διὰ τὴν προμήθειαν ὅμως ὅλων τῶν ἀναγκαιούντων ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας, ἀπαιτοῦνται πολλὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν, τὰ ὁποῖα τὸ Κράτος, λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν του δυσχερειῶν. δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ. Παρίσταται ὅθεν ἀνάγκη, ὅπως τὰ σχολικὰ Ταμεῖα ἐνισχύσωσι τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου, πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν σχολείων διὰ τῶν ἀναγκαιούντων ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας. Ἐφ' ᾧ παρακαλεῖ, ὅπως ἑκάστη σχολικὴ Ἐφορεία καταθέσῃ εἰς τὸν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν τῶν Ἐποπτικῶν μέσων ὅ,τι δύναται νὰ διαθέσῃ, κατὰ τὴν παροῦσαν σχολικὴν περίοδον. Τὰ κατατιθέμενα ποσὰ θὰ φέρωνται εἰς πίστωσιν ἑκάστου σχολείου, εὐθὺς δὲ ὡς γίνεται προμήθειά τις θὰ εἰδοποιῆται τὸ σχολεῖον διὰ τὴν παραλαβήν.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐλπίζει, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ ἐφοδιασθοῦν ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἀναγκαιούντων εἰς αὐτὰ πάσης φύσεως ἐποπτικῶν μέσων καὶ ἡ διδασκαλία τῶν φυσικῶν καὶ φυσιογνωστικῶν μαθημάτων θὰ γίνεται κατὰ τρόπον ἐποπτικὸν καὶ τελεσφόρον.